

HE 92/2024 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain sekä eräiden muiden lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä esitetään muutettavan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia, luottolaitostoiminnasta annettua lakia, sijoituspalvelulakia ja rahoitusvakausviranomaisesta annettua lakia.

Lainsäädäntömuutoksilla pantaisiin kansallisesti täytäntöön niin sanottua Daisy Chain - vähennysjärjestelmää koskeva muutosdirektiivi. Rahoitusvakausvirasto ei pääsääntöisesti jatkossa asettaisi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta sellaisille laitoksille, jotka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin.

Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöönpanon lisäksi samassa yhteydessä esitetään muita tarvittavia yksittäisiä muutoksia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettuun lakiin, luottolaitostoiminnasta annettua lakiin ja sijoituspalvelulakiin, joilla täydennetään ja täsmennetään aiemman kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanoa.

Rahoitusvakausviranomaisesta annettua lakia muutettaisiin siten, että talletussuojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevaa ilmoitusta ei tarvitsisi julkaista virallisessa lehdessä ja Rahoitusvakausvirasto voisi siirtää eräitä avustavia tehtäviä palveluntarjoajalle.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 13.11.2024.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
1.2 Valmistelu	4
2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö	5
3 Nykytila ja sen arviointi	6
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
4.1 Keskeiset ehdotukset	6
4.2 Pääasialliset vaikutukset	7
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	7
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset	7
5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot	7
6 Lausuntopalaute	8
7 Säännöskohtaiset perustelut	10
7.1 Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta	10
7.2 Laki luottolaitostoiminnasta	25
7.3 Sijoituspalvelulaki	26
7.4 Laki rahoitusvakausviranomaisesta	26
8 Voimaantulo	28
9 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	28
LAKIEHDOTUKSET	32
1. Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta	32
2. Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta	47
3. Laki sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta	48
4. Laki rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 ja 7 luvun muuttamisesta	48
LIITE	51
RINNAKKAISTEKSTIT	51
1. Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta	51
2. Laki luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta	81
3. Laki sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta	82
4. Laki rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain muuttamisesta	83

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Esityksen valmistelun taustalla on 11.4.2024 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1174 direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) No 806/2014 muuttamisesta koskien eräitä omien varojen ja vähennettävien velkojen vähimmäisvaatimusta (niin sanottu *Daisy Chain 2 -direktiivi*).¹ Daisy Chain 2 -direktiivi edellyttää kansallista täytäntöönpanoa siltä osin kun siinä muutettiin direktiiviä 2014/59/EU² (jäljempänä *kriisinratkaisudirektiivi*).

Daisy Chain -vähennysjärjestelmästä on säädetty aiemmin annetussa muutosdirektiivissä (EU) 2019/879³ ja asetuksessa (EU) 2019/877⁴. Näillä muutoksilla mahdollistettiin se, että laitokset ja yhteisöt, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevien laitosten ja yhteisöjen tytäryrityksiä mutta eivät ole itse kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, voivat kattaa sisäisen omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen (*MREL-vaatimuksen*) instrumenteilla, jotka on laskettu liikkeeseen ja myyty kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle joko suoraan tai välillisesti muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kautta.

Tätä muutettiin myöhemmin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2022/2036⁵, jossa otettiin käyttöön erityisiä vähentämissääntöjä koskien sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillistä merkitsemistä. Muutossäädös sisälsi lisäksi komissiolle uudelleentarkasteluvaitteen. Komission tuli tarkastella MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välillisen merkitsemisen vaikutuksia rakenteeltaan erityyppisten pankkiryhmien tasapuolisiin toimintaedellytyksiin ja MREL-vaatimuksen noudattamisen sallimista konsolidoidulla tasolla, jos yhteisö ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Lisäksi komissiota pyydettiin arvioimaan MREL-

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1174 direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) No 806/2014 muuttamisesta koskien eräitä omien varojen ja vähennettävien velkojen vähimmäisvaatimusta

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879 direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/877 asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2036 asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse usean kriisinratkaisuviranomaisen malliin perustuvan kriisinratkaisustrategian piiriin kuuluvien maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien laitosten vakavaraisuuskohtelusta ja omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävien instrumenttien välilliseen merkitsemiseen käytettävistä menetelmistä

vaatimuksen soveltumista sellaisiin yhteisöihin, jotka kaatuessaan hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyyttömyysmenettelyissä.

Komissio antoi 18.4.2023 lainsäädäntöehdotuksen, joka perustui sen suorittamaan uudelleentarkasteluun.

Esityksen taustalla on lisäksi havaitut täsmennystarpeet aiemman kriisintarkastusdirektiivin (erityisesti (EU) 2019/879) täytäntöönpanossa. Käytännössä on havaittu täsmennystarpeita myös rahoitusvakausviranomaisesta annettuun lakiin (1195/2014), jotka edistäisivät Rahoitusvakausviraston (jäljempänä myös *virasto*) toimintaa sen soveltaessa toimivaltuuksiaan.

1.2 Valmistelu

EU-säädöksen valmistelu

Komissio antoi 18.4.2023 lainsäädäntöehdotuksen COM/2023/229 final Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta omia varoja ja hyväksyttävistä velkoista koskevan vähimmäisvaatimuksen tiettyjen näkökohtien osalta.⁶ Lainsäädäntöehdotus oli osa laajempaa pankkien kriisintarkastus- ja talletussuojasääntelyehdotuskokonaisuutta. Lainsäädäntöehdotuspaketista annettiin vaikutusarvio, jossa vähäisissä määrin käsiteltiin myös Daisy Chain -vähennysjärjestelmän muutoksia.⁷

Lainsäädäntöehdotuksesta annettiin valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle tunnuksella U 21/2023 vp.⁸ Eduskunnan talousvaliokunta antoi asiasta lausuntonsa tunnuksella TaVL 10/2023 vp⁹ ja suuri valiokunta tunnuksella SuVEK 59/2023vp.

Daisy Chain 2 -direktiivin neuvottelut etenivät muita pankkien kriisintarkastus- ja talletussuojasääntelykokonaisuutta koskevia ehdotuksia nopeammin ja direktiivi annettiin 11.4.2024. Daisy Chain 2 -direktiivissä kriisintarkastusdirektiiviin 2014/59/EU säädetyt muutokset edellyttävät kansallista täytäntöönpanoa ja ne on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 13.11.2024 mennessä.

Hallituksen esityksen valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä. Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat nähtävillä julkisesti hankeikkunassa tunnuksella VM087:00/2024.¹⁰

Esitysluonnos on ollut julkisesti lausuttavana 31.5–5.7.2024. Lausuntoa pyydettiin oikeusministeriöltä, Rahoitusvakausvirastolta, Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta, Finanssiala ry:ltä, VTS-rahastolta sekä 24 kriisintarkastuslain soveltamisalaan kuuluvalta pankilta tai sijoituspalveluyritykseltä. Lausunnon antoi kuusi tahoa, joista Suomen Pankki

⁶ Komission ehdotus COM/2023/229 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:52023PC0229>

⁷ Komission vaikutusarvio SWD(2023) 225 final; <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52023SC0225>

⁸ U 21/2023 vp; https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/Kirjelma/Sivut/U_21+2023.aspx

⁹ Talousvaliokunnan lausunto TaVL 10/2023 vp

¹⁰ Hankeikkuna VM087:00/2024; <https://vm.fi/hanke?tunnus=VM087:00/2024>

totesi, ettei sillä ole esityksestä lausuttavaa, ja Finanssiala ry totesi, ettei se anna esityksestä omaa lausuntoa. Muuta lausuntopalautetta käsitellään esityksen luvussa 6.

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

Daisy Chain 2 -direktiivin tavoitteena on mahdollistaa väliyhtiönä toimiville yhteisöille sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen väliyhtiön alla olevan ryhmän tasolla. Tämä voisi koskea esimerkiksi pankkiryhmiä, joiden emoyhtiö on holdingyhtiö. Säännösmuutoksilla on pyritty kohtelevaan tasapuolisesti rakenteelta erityyppisiä pankkiryhmiä.

Komission uudelleentarkastelussa havaittiin, että jos väliyhtiönä toimivaan yhteisöön sovelletaan omien varojen vaatimuksia tai yhteenlaskettua puskurivaatimusta konsolidoinnin perusteella, sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen laitoskohtaisesti voisi aiheuttaa riskin siitä, että väliyhtiönä toimivan yhteisön tasolla ennalta asetetut sisäisen MREL-vaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät velat eivät riitä siihen, että yhteisö pystyisi kyseisten varojen alaskirjauksen ja muuntamisen jälkeen jälleen noudattamaan sovellettavaa konsolidoitua omien varojen vaatimusta. Direktiivin mukaan väliyhtiö voisi noudattaa sisäistä MREL-vaatimusta ryhmän konsolidoidulla tasolla, kun väliyhtiöön sovellettaisiin omien varojen lisävaatimuksia ainoastaan konsolidoinnin perusteella.

Sisäisen MREL-vaatimuksen noudattaminen konsolidoinnin perusteella ei kuitenkaan saisi kriisinratkaisuviranomaisen arvioinnin perusteella heikentää olennaisesti ryhmän kriisinratkaisustrategian uskottavuutta ja toteutettavuutta eikä kriisinratkaisuviranomaisen mahdollisuuksia kirjata alas tai muuntaa kyseisen väliyhtiön tai muiden samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen pääomainstrumentteja ja hyväksyttäviä velkoja. Lisäksi direktiivissä asetettaisiin muita yhteisöjen sijaintipaikkaan, omistusrakenteisiin ja yhtiömuotoihin liittyviä edellytyksiä.

Väliyhtiönä toimivien yhteisöjen hyväksyttävät velat laskettaisiin direktiivin mukaan samalla tavalla kuin omat varat ja sen vuoksi myös niiden sisäisen MREL-vaatimuksen täyttämiseen käytettävien velkojen tulisi täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksessa¹¹ säädetyt vaatimukset. Lisäksi vaatimuksen täyttämiseen mukaan luettavien velkojen olisi täytettävä muita, kriisinratkaisudirektiivissä jo aiemmin säädettyjä hyväksyttäviä velkoja koskevia vaatimuksia.

Lisäksi säädöksellä pyritään määrittämään selkeästi kriisinratkaisusuunnittelun kannalta yhteisöt, jotka kaatuessaan hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Määritelmällä on merkitystä erityisesti konsolidoinnin ja Daisy Chain -vähennysmekanismin kannalta, mutta myös yksittäisille laitoksille. Arvioidessaan, onko yhteisö sellainen, joka hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä, kriisinratkaisuviranomaisen olisi huomioitava sen merkityksellisyys konsernissa ja onko sillä kriittisiä toimintoja. Kriisinratkaisuviranomainen ei pääsääntöisesti asetettaisi jatkossa enää MREL-vaatimusta yhteisöille, jotka hoidettaisiin kaatuessa kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä. Tietyin edellytyksin MREL-vaatimuksen asettaminen olisi näillekin kuitenkin edelleen mahdollista. MREL-vaatimus voitaisiin asettaa etenkin rahoitusvakauden suojaamiseksi tai

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX:02013R0575-20240109>

rahoitusjärjestelmää koskevien häiriöiden leviämisen riskin vähentämiseksi. Direktiivissä säädetään tarkemmin, millaisilla instrumenteilla vaatimus on tällöin täytettävä.

Jos laitokselle ei olisi asetettu tämän perusteella MREL-vaatimusta, sen ei direktiivin perusteella tarvitsisi myöskään pyytää kriisinratkaisuviranomaiselta ennakkollista lupaa osto-optiolle, lunastukselle, takaisinmaksulle tai takaisinoston toteuttamiselle sellaisten velkojen osalta, jotka täyttäisivät muutoin normaalisti MREL-vaatimukseen mukaan luettavien velkojen hyväksyttävyyshaatimukset. Jos kriisinratkaisuviranomainen olisi päättänyt poikkeuksellisesti asettaa tällaiselle laitokselle MREL-vaatimuksen, niitä laitoksia koskisivat kevyemmät raportointi- ja julkistamisvaatimukset kuin normaalisti muita kriisinratkaisustrategian yhteisöjä, joille on asetettu MREL-vaatimus.

Direktiivi ei sisällä kansallista harkintavaltaa sisältäviä säännöksiä.

3 Nykytila ja sen arviointi

Voimassa oleva sääntely mahdollistaa MREL-vaatimuksen asettamisen myös niille laitoksille, jotka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan kriisitilanteessa asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöönpano edellyttää tältä osin muutoksia erityisesti luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014, jäljempänä *kriisinratkaisulaki*) 8 luvun 7 §:n 3 momenttiin. Koska direktiivissä säädetään varsin laajasti maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitoksen MREL-vaatimuksista, on lakiin tarpeen lisätä näitä koskien oma erillinen säännöksensä.

Myös Daisy Chain 2 -direktiivin tarkoittamien väliyhtiöiden MREL-vaatimusten osalta sääntelyä on tarpeen täydentää etenkin 8 luvun 7 e §:n osalta.

Lisäksi on havaittu, että aiemmassa kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanossa on ollut joitain epätarkkuuksia tai täydennystarpeita, mikä edellyttää täsmennyksiä useampaan kriisinratkaisulain pykälään sekä luottolaitostoiminnasta annettuun lakiin (610/2014) ja sijoituspalvelulakiin (747/2012).

Rahoitusvakausraston toiminnassa on havaittu eräitä täsmennystarpeita myös rahoitusvakausraston toiminnasta annettuun lakiin. Viraston tehtävien käytännön toteutettavuuden kannalta olisi tarpeellista, että virasto voisi ulkoistaa joitakin avustavia tehtäviä, kuten neuvonta- tai asiakaspalvelutehtäviä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Erityisesti viraston soveltaessa sen toimivaltuuksia pankin kriisinratkaisumenettelyn käynnistämiseksi tai talletussuojakorvauksia maksaessa virastoon voi kohdistua huomattava määrä asiakasyhteydenottoja tai neuvontatarpeita, joita kaikkia viraston voi olla haasteellista toteuttaa rajallisista henkilöstöresursseista johtuen.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksellä ehdotetaan pantavan täytäntöön Daisy Chain 2 -direktiivi. Kriisinratkaisulakiin lisättäisiin säännös maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitoksen MREL-vaatimuksista. Lisäksi direktiivin tarkoittamien väliyhtiöiden MREL-vaatimusten osalta sääntelyä esitetään täydennettävän etenkin 8 luvun 7 e §:n osalta, sekä siirtämällä osa nykyisen 7 e §:n vaatimuksista uuteen 7 f §:ään, johon lisättäisiin myös Daisy Chain 2 -direktiivin edellyttämät uudet seikat MREL-vaatimuksen täyttämiseen mukaan luettavista velkainstrumenteista.

Kriisiratkaisulakiin tehtäisiin myös muita luonteeltaan teknisempiä aiemman kriisiratkaisudirektiivin täytäntöönpanon täsmennyksiä.

Rahoitusvakausviranomaisesta annettua lakia esitetään muutettavan siten, että talletussuojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevasta päätöksestä ei tarvitsisi ilmoittaa virallisessa lehdessä ja virasto voisi siirtää eräitä avustavia tehtäviä palveluntarjoajalle.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

Tällä hetkellä sellaisten laitosten, joiden kaatuminen hoidettaisiin kansallisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, MREL-vaatimus asetetaan tappioiden kattamiseksi tarvittavan määrän suuruiseksi. Tämä tappioiden kattamisosuus vastaa yleensä käytännössä laitoksen omien varojen vaatimusta. Tämä tarkoittaa, että maksukyvyttömyysmenettelyyn laitettava laitos voi noudattaa MREL-vaatimusta noudattamalla omien varojen vaatimusta eikä MREL-vaatimus tuo minkäänlaista lisäarvoa tai lisäpuskuria laitoksen kriisitilanteita varten. MREL-vaatimuksen noudattamisen seuranta ei tuo lisäarvoa myöskään kriisiratkaisuviranomaiselle, koska pankkivalvoja, Finanssivalvonta, seuraa vaatimuksen noudattamista osana vakavaraisuusvalvontaa.

MREL-päätöksen laatiminen aiheuttaa kuitenkin jossain määrin hallinnollista työtä virastossa, joka poistuisi, kun virasto ei pääsääntöisesti saisi asettaa MREL-vaatimusta maksukyvyttömyysmenettelyssä hoidettavalle laitokselle. Tämä tarkoittaisi, että viraston antamien MREL-päätösten määrä vähenisi todennäköisesti noin kymmenellä kappaleella. Muutoksen vaikutukset viraston työmäärään olisivat kuitenkin käytännössä vähäiset eikä vaikuttaisi viraston henkilöstöresursseihin.

Vaatimuksiin, joita maksukyvyttömyysmenettelyyn asettavat laitokset noudattavat, muutoksella ei olisi käytännössä vaikutusta, koska kuten edellä on todettu, MREL-vaatimus on vastannut lähinnä omien varojen vaatimusta. Vakavaraisuussäätelyssä säädettyyn varsinaiseen omien varojen vaatimukseen direktiivimuutoksella ei ole vaikutusta.

Suomessa ei ole yhtiöitä, joilla olisi Daisy Chain 2 -direktiivin tarkoittama väliyhtiö, joille voitaisiin asettaa sisäinen MREL-vaatimus konsolidoidulla tasolla.

Rahoitusvakausviraston mahdollisuus siirtää joitakin avustavia tehtäviä ulkoiselle palveluntarjoajalle edistäisi esimerkiksi kriisiratkaisu- tai talletussuojakorvausten maksamisen tilanteessa asiakkaiden ja tallettajien tiedonsaantia ja heidän oikeuksien toteutumista. Useampi henkilö pystyisi tällöin esimerkiksi vastaamaan virastoon kohdistuviin tiedusteluihin ja neuvomaan tilanteessa. Tehtävien siirrosta aiheutuisi virastolle palveluntarjoajan kanssa tehtävän sopimuksen mukaisia kustannuksia.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöönpanossa jäsenvaltioilla ei ole kansallista liikkumavaraa.

5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

Johtuen Daisy Chain 2 -direktiivin kiireellisestä täytäntöönpanon aikataulusta, tiedossa ei ole, miten muut jäsenvaltiot tulevat täytäntöönpanemaan direktiivin.

Aiemmin saadun vaikutusarvion mukaan pankkiunionin alueella on kuuden jäsenvaltion alueella yhteensä 10 pankkia, joilla olisi sääntelyn tarkoittama väliyhtiö, jolle sisäinen MREL-vaatimus voitaisiin asettaa konsolidoidulla tasolla. Luvut perustuvat vuoden 2021 lopun tietoihin.

6 Lausuntopalaute

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota kriisintarkaisulain 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 a kohtaan, jossa säädettäisiin viraston oikeudesta keskeyttää kriisihallinnossa laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon, jos keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yleisen edun arvion toteuttamiseksi. Voimassa olevassa laissa keskeyttäminen on sidottu siihen, että keskeyttäminen on tarpeen tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan ehdotettu säännös madaltaisi mahdollisesti merkittävästikin edellytyksiä, joiden perusteella virasto voisi keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon. Oikeusministeriön mukaan ehdotuksen perusteltavuutta tulisi harkita, tai ainakin säännös tulisi perustella merkittävästi kattavammin, eikä perusteluista käy ilmi, perustuuko ehdotus EU-oikeuteen tai sen täytäntöönpanoon, vai pelkästään kansalliseen tarpeeseen. Mikäli keskeytyskynnystä madalletaan, säännösehdoista on oikeusministeriön mukaan tarpeen tarkastella perustuslaissa turvattujen perusoikeuksien kannalta.

Kyseinen muutos kriisintarkaisulain 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohtaan liittyy kriisintarkaisudirektiivin täytäntöönpanon täsmäntämiseen. Direktiivin 33 a artiklan 1 kohdan d alakohdassa todetaan, että kriisintarkaisuviranomainen voi käyttää keskeyttämisvaltuuksiaan ”32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn toteuttamisen tekemiseksi” eli yleisen edun arvion toteuttamiseksi. Muutos ei madalla edellytyksiä laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon keskeyttämiseksi, vaan pikemminkin rajaa sen soveltamista. Voimassa olevan sääntelyn mukaan keskeyttäminen olisi ollut mahdollista ”yleisen edun turvaamiseksi”, joka olisi voinut kattaa monenlaisia tilanteita. Esitetyssä muutossäännöksessä soveltamisala on rajattu tilanteisiin, joissa virasto harkitsee, täytyvätkö kriisintarkaisun edellytyksenä olevat yleisen edun vaatimukset. Säännös täytäntöönpaneekin direktiivin tarkoituksen täsmällisemmin. Oikeusministeriön lausunnon johdosta esityksen kyseisen kohdan säännöskohtaisia perusteluja täydennettiin.

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota lisäksi rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 5 luvun 9 §:n 5 momentin esitettyyn muutokseen koskien talletussuojakorvauksiin liittyvien päätösten ja ilmoitusten julkaisemista. Oikeusministeriön mukaan ei vaikuttaisi tarkoituksenmukaiselta, että säännöksestä poistuisi velvollisuus ilmoittaa siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Lisäksi oikeusministeriön mukaan säännöksessä voisi olla syytä viitata hallintolain (434/2003) 62 §:ään. Esitystä täydennettiin oikeusministeriön esittämällä tavalla.

Oikeusministeriö kiinnitti lausunnossaan huomiota myös rahoitusvakausviranomaisesta annetun lakiin esitettyyn uuteen säännökseen koskien eräiden avustavien tehtävien siirtämistä yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Oikeusministeriö huomautti, että tilanteessa, jossa toinen viranomainen hoitaa toiselle viranomaiselle kuuluvaa tehtävää, on asiallisesti kyse eri tilanteesta kuin perustuslain 124 §:n mukaisessa tilanteessa, jossa julkinen hallintotehtävä annetaan muulle kuin viranomaiselle, eikä esityksessä ole käsitelty mahdollisuutta, että toinen viranomainen hoitaisi Rahoitusvakausvirastolle kuuluvia tehtäviä. Oikeusministeriö esitti huomioita säännöksen sijainnista laissa, säännöskohtaisista perusteluista, ja totesi vaikuttavan siltä, että esityksessä ei ole todellisuudessa tunnistettu eikä arvioitu riittävällä tavalla

perustuslain 124 §:n kannalta julkisen hallintotehtävän antamiseen muulle kuin viranomaiselle liittyviä kysymyksiä. Oikeusministeriö huomautti lisäksi, että esityksestä puuttuivat lakiehdotusten rinnakkaistekstit.

Oikeusministeriön lausunnon johdosta avustavien tehtävien siirtämistä koskevan säännöksen säännöskohtaisia perusteluja sekä säätämisyjärjestysperusteluja täydennettiin. Vaikka lakiesitysten rinnakkaistekstejä pidetään oikeusministeriönkin esittämällä tavalla tärkeinä ja esitettyjä muutoksia helposti havainnollistavina, aikataulusyistä esitykseen ei ollut mahdollista lausunnotmenettelyn käynnistyessä sisällyttää rinnakkaistekstejä.

Rahoitusvakausvirasto kannatti Daisy Chain 2 -direktiivin säännösten kansallista täytäntöönpanoa esitetyllä tavalla ja muita esitettyjä tarkennuksia ja täydennyksiä kansalliseen lainsäädäntöön. Virasto korosti rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 7 luvun 11 §:ään ehdotetun uuden säännöksen tarpeellisuutta koskien avustavien tehtävien siirtämismahdollisuutta. Virasto piti myös perusteltuna lain 5 luvun 9 §:n muuttamista niin, ettei talletussuojakorvausten maksuvelvollisuuden alkamista koskevasta päätöksestä ilmoitettaisi virallisessa lehdessä. Virasto esitti teknisiä korjauksia kriisinratkaisulain 8 luvun 7 f §:n 2 momentin 3 kohtaan ja sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n 4 momenttiin, jotka sisällytettiin esitykseen. Virasto esitti lisäksi eräitä uusia täsmennyksiä rahoitusvakausviranomaisesta annettuun lakiin ylimääräisiä vuotuisia talletussuojamaksuja koskien sekä kriisinratkaisulakiin koskien säännellyllä markkinalla toimivan laitoksen kriisinratkaisupäätöksen tietojen julkistamista, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön suorittamaa lisävastiketta, omistus- ja velkainstrumenttien listaltaotto- ja listalleottovaltuuksia, poikkeusta väliaikaisen laitoksen toimilupavaatimukseen sekä tiedonantovelvollisuutta sivuliikkeen kriisinratkaisuviranomaiselle. Viraston esittämät lisätäsmennysehdotukset on syytä arvioida muun muassa arvopaperimarkkinasääntelyn ja muun sääntelykokonaisuuden näkökulmasta huolella, mikä ei Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöönpanon kireän aikataulun puitteissa ollut mahdollista. Viraston esittämiä lisätäsmennysehdotuksia ei näin ollen sisällytetty esitykseen.

Nordea Bank Oyj katsoi Daisy Chain 2-direktiivin olevan suomalaisten luottolaitosten kannalta melko vähämerkityksinen, koska tällä hetkellä siinä tarkoitettuja väliyhtiörakenteita ei Nordean tiedon mukaan Suomessa esiinny. Nordea piti kriisinratkaisulakiin tehtäviä aiemman kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanon täsmennyksiä erittäin tervetulleina ja selkeyttävinä ja esitti muutamia teknisiä korjauksia esitykseen sekä täsmennystä velkojen maksunsaantijärjestystä koskevaan luottolaitoslain säännökseen. Esitystä muutettiin Nordean esittämien teknisten täsmennysten johdosta. Velkojen maksunsaantijärjestykseen ei tehty muutoksia, sillä voimassa oleva sääntely kattaa Nordean esittämät näkökohdat ja tulkitaan sen mukaisesti. Sääntelyn mahdollista lisäselkeyttämistä on tältä osin tarkoituksenmukaista arvioida, kun tällä hetkellä neuvoteltavana oleva kriisinratkaisudirektiivin muutosehdotus, jossa maksunsaantijärjestystä erittäin todennäköisesti muutetaan, tulee kansallisesti täytäntöön pantavaksi.

Nordea esitti lisäksi, että luottolaitoslakiin olisi syytä sisällyttää vakavaraisuusasetuksen muutosasetuksen (Capital Requirements Regulation EU 2024/1623, *CRR3*¹²) johdosta sen sisältämien kansallisten optioiden soveltamiseksi tarvittavat muutokset ennen asetusmuutosten voimaantuloa 1.1.2025. Näitä kansalliseen harkintavaltaan sisältyviä säännöksiä ovat siirtymäaika asuntoluottojen riskipaino-kohtelussa (CRR3 artikla 465(5)) sekä mahdollisuus

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1623 asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta luottoriskiä, vastuun arvonoinniskisä, operatiivista riskiä, markkinariskiä ja kokonaisriskipainolattiaa koskevien vaatimusten osalta.

poiketa kokonaisriskipainolattian soveltamisessa emoyhtiön kanssa samassa jäsenvaltiossa sijaitsevien tytäryhtiöiden kohdalla. Nordean mukaan vakavaraisuusasetuksen muutosten täyden soveltamisen myötä vakavaraisuusvaatimukset kasvavat Suomessa seuraavan 8 vuoden aikana EU-keskiarvoa enemmän, ja siirtymäajoilla voidaan pehmentää tätä vaikutusta pankeille ja niiden asiakkaille. Tytäryhtiöpoikkeus taas Nordean mukaan keventäisi tytäryhtiöiden hallinnollista taakkaa ilman, että se keventäisi vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoidulla tasolla. Nordea kiinnitti huomiota siihen, että eduskunnan suuri valiokunta on pitänyt asunto- ja yrityslainojen riskipainokohteluun liittyvien siirtymäaikojen sisällyttämistä asetustekstiin tärkeänä (SuVEK 133/2022 vp) ja että tämä oli Suomen keskeinen neuvottelutavoite. Nordea toteaa myös, että eduskunnan talousvaliokunta (TaVL 47/2022 vp) on pitänyt tärkeänä, että matalariskiseen asuntorahoitukseen tai yritysluottoihin heijastuvat muutokset eivät merkitse luoton kirstymistä niitä koskevien erityisten siirtymäaikojen päätyttyäkään. Nordean mukaan Suomen tulisi hyvissä ajoin ennen vakavaraisuusasetuksen muutosten voimaantuloa säätää siirtymäaikojen hyödyntämisestä, jotta pankit pystyvät suunnittelemaan pääomien käyttöä ja raportointia asetuksen voimaantulon jälkeen.

Asetusmuutosten arvioidut vaikutukset ovat muuttuneet ja täsmentyneet. Toisin kuin Nordean lausunnossa todetaan, Finanssivalvonnan laatimien päivitettyjen arvioiden mukaan asetusmuutosten täytäntöönpano saattaa jopa keventää suomalaisten pankkien vakavaraisuusvaatimuksia sektoritasolla. Joka tapauksessa muutosasetukseen sisältyvien jäsenvaltio-optioiden käyttämisestä on syytä arvioida huolellisesti ennen niihin liittyvien lainsäädäntöesitysten antamista, koska kyseessä on luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksiin liittyvä keskeinen rakenteellinen uudistus.

Nyt käsillä olevassa esityksessä ei muuteta luottolaitoslainsäädäntöä muutoin kuin kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavilta osin. Daisy Chain 2 -direktiivin kiireellisen täytäntöönpanoaikataulun vuoksi esityksen yhteydessä ei ole mahdollista arvioida huolella edellä mainittujen kansallisten optioiden vaikutuksia ja saattaa niitä erikseen julkisesti lausuttavaksi. Edellä mainituista syistä esitykseen ei sisällytetty Nordean esittämällä tavalla vakavaraisuusasetuksen muutosasetuksen kansallista harkintavaltaa sisältäviä säännöksiä.

Kuntarahoitus Oyj kiinnitti lausunnossaan huomiota, että esitetyn kriisinratkaisulain 8 luvun 14 §:n soveltamisala olisi laajempi kuin sillä täytäntöön pantava kriisinratkaisudirektiivin 45 i artikla. Kuntarahoitus Oyj:n mukaan pykälän 2 momentin perusteella raportointivelvollisuus viranomaisten pyynnöstä ulottuisi laitoksiin, joille ei ole asetettu MREL-vaatimusta. Pykälän 4 momenttia selkeytettiin Kuntarahoitus Oyj:n huomion johdosta.

Lisäksi kriisinratkaisulakiin tehtiin lausunnonmenettelyn jälkeen eräitä muita tarpeelliseksi havaittuja teknisiä muutoksia kriisinratkaisudirektiivin aiemman täytäntöönpanon täsmentämiseksi.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

1 luku Yleiset säännökset

3 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 30 kohtaan muutettaisiin viittaus uuteen 7 f §:n 1 momenttiin ja 7 h §:ään, joissa säädettäisiin MREL-vaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävistä veloista. Muilta osin säännös vastaisi voimassaolevaa.

2 luku Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §. *Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö.* Pykälään lisättäisiin uusi *4 momentti*, jolla täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 33 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa. Säännös koskisi niin sanottuja ”väliyhtiöitä”, jotka tulisi konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa määrittää kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi. Säännös soveltuisi väliyhtiöihin, jotka olisivat rahoitusalan holdingyhtiöitä ja joiden emoyritys olisi monialan holdingyhtiö. Väliyhtiön tulisi omistaa joko suoraan tai välillisesti toisen yhteisön kautta samaan konserniin kuuluva tytäryhtiö, joka olisi laitos. Sen lisäksi, että väliyhtiö tulee määrittää kriisinratkaisusuunnitelmassa kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi, myös kriisitilanteessa kriisinratkaisutoimenpiteet tulisi kohdistua tähän väliyhtiöön.

3 luku **Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi**

4 §. *Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen.* Pykälän *2 momentin 1 kohtaan* lisättäisiin maininta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:n mukaisesta harkinnanvaraisesta lisäpääomavaatimuksesta.

Säännöksen mukaan laitoksen tulisi tehdä virastolle ehdotus kahden viikon kuluessa toimenpiteistä ja niiden aikataulusta sen varmistamiseksi, että laitos täyttää sille asetetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen ja luottolaitoslain 10 luvun 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun kokonaislisäpääomavaatimuksen. Tällainen ehdotus olisi tehtävä, jos laitos ei täytä kokonaislisäpääomavaatimusta yhdessä 8 luvussa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kanssa, joka ilmaistaan 7 a §:n 2 momentin mukaisesti. Laitos voi tällaisessa tilanteessa täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdissa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän ja luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:n mukaisen harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen lisäksi, mutta purkamismahdollisuuksien este voi edellä esitetystä syystä olla kuitenkin käsillä. Laitoksen olisi tehtävä ehdotus virastolle kahden viikon kuluessa myös silloin, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että laitos ei täytä tämän lain 8 luvussa säädettyä tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklassa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta. Laitoksen ehdottamien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Säännöksellä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 17 artiklan 3 kohta.

Pykälän *4 momentin 13 kohdan b alakohtaan* muutettaisiin viittaus uuteen 7 f §:n 1 momenttiin ja 7 h §:ään.

4 luku **Laitoksen asettaminen kriisihallintoon**

4 §. *Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen.* Pykälän *1 momentista* poistettaisiin 5 kohta kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistamisesta virallisessa lehdessä. Virallisessa lehdessä julkistaminen on ollut osa niin sanottua yleistiedoksiantoa, jota koskeva hallintolain sääntely ajantasaistettiin lailla 432/2019. Hallintolain 62 §:n mukaan yleistiedoksianto suoritetaan ensi sijassa julkistamalla asiakirja viranomaisen verkkosivuilla ja tarpeen vaatiessa sellaisessa sanomalehdessä, josta vastaanottajan voidaan otaksua parhaiten saavan tiedon. Kriisinratkaisutilanteessa yleisö saavutetaan parhaiten hallintolain 62 §:n mukaisena yleistiedoksiantona viraston verkkosivujen kautta sekä Finanssivalvonnan ja asianomaisen laitoksen verkkosivujen tiedotuksen kautta, eikä tilanteessa ole tarvetta erilliselle virallisessa lehdessä tapahtuvalle ilmoitukselle.

5 §. Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitoksen asettaminen kriisihallintoon. Pykälän 4 momenttia muutettaisiin kriisinratkaisudirektiivin 33 artiklan 4 kohdan aiemman täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Vaikka kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa on säädetty laitoksia koskevan sääntelyn soveltumisesta myös emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan holdingyhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, on näiden yhtiöiden osalta tarpeen säätää tässä yhteydessä erikseen, sillä direktiivin säännös koskee vain niitä eikä kaikkia laitoksia. Säännöksen mukaan virasto voisi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos säännöksessä luetellut 1–4 edellytykset täytyisivät. Ensiksi edellytetään, että yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Lisäksi yhtiön yhden tai useamman tytäryrityksen tulisi täyttää kriisihallintoon asettamista koskevat 1 §:n 1 momentin edellytykset. Yhtiön tytäryrityksen tulisi myös olla laitos, mutta ei kriisihallinnon kohteena oleva yhteisö. Yhtiön tytäryrityksen kaatumisen tulisi luoda riski koko kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta. Lisäksi edellytetään, että joko yhtiön tytäryrityksen tai koko kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttäisi yhtiöön kohdistuvia kriisinratkaisutoimenpiteitä.

6 luku **Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen**

1 §. *Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä.* Pykälän 1 momenttia muutettaisiin ja samalla täsmennettäisiin aiempaa kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan ja 60 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa.

Voimassa olevan säännöksen mukaan viraston on päättäessään momentissa säädetystä tappioiden kattamisesta ja tase-erien muuntamisesta samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu momentin mukaisesti, jollei virasto päättä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti.

Kriisinratkaisudirektiivin 47 artikla 1 kohdan mukaan osakkeet on ensi sijassa mitätöitävä, kun laitoksen pääomainstrumentteja tai alaskirjauskelpoisia velkoja muunnetaan laitoksen omaksi pääomaksi. Jos kriisinratkaisudirektiivin 36 artiklan mukainen arvonmääritys osoittaa, että laitoksen varat ovat suuremmat kuin sen velat, muuntaminen on toteutettava niin, että osakkeenomistajien omistusosuus laitoksesta laimenee merkittävästi. Kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan 1 kohdassa viitataan koko 36 artiklaan, joten osakkeiden mitätöintivaatimus koskee myös sitä tilannetta, jossa arvonmääritys osoittaa, että laitoksen velat olisivat varoja suuremmat arvonmääritykseen sisältyvän konkurssivertailulaskelman mukaan. Osakkeet pitää voida mitätöidä tarvittaessa kokonaan myös siinä tapauksessa, että laitoksen koko oma pääomaa ei tarvitse kirjata alas tappioiden kattamiseen kriisinratkaisussa, jos laitoksen velat ovat varoja suuremmat kuitenkin konkurssivertailussa. Vastaavasti osakkeet on voitava mitätöidä kokonaan myös silloin, kun alaskirjauskelpoisia velkoja muunnetaan omaksi pääomaksi. Säännöstä on edellä esitettyjen seikkojen osalta tarpeen täydentää. Muutoksilla täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 47 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanoa.

Lisäksi momenttiin tehtäisiin tarkennus viraston oikeudesta määrätä laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia, jotka annetaan ydinpääomainstrumenteiksi muunnettujen ensisijaisen lisäpääoman, toissijaisen pääoman, luottolaitoslain 1 luvun 4 a § 1

momentin 4 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja hyväksyttävien velkojen haltijoille. Pykälän perusteella näillä haltijoilla ei olisi oikeutta muuhun korvaukseen alaskirjauksesta kuin potentiaalisesti näihin uusiin liikkeeseen laskettuihin osakkeisiin tai osuuksiin. Kyseiset ydinpääoman instrumentit tulisi siirtää edellä mainituille haltijoille viipymättä muunnon jälkeen. Osakkeiden ja osuuksien muuntosuhteessa tulisi noudattaa 8 luvun 3 §:n 5 momentissa säädettyjä periaatteita. Säännöksellä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 60 artiklan 3 kohdan aiempaa täytäntöönpanoa.

Jäljempänä esitetyn uuden 8 luvun 7 f §:n johdosta tämän pykälän *11 momenttiin* muutettaisiin viittaus 7 f §:n 1 momenttiin. Viraston olisi viivytyksettä laitoksen kriisihallintoon asettamisen ja arvonmäärityksen jälkeen päätettävä lisäksi hyväksyttävien velkojen alentamisesta ja muuntamisesta omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi. Hyväksyttävien velkojen arvon alentaminen tai muuntaminen kriisihallinnossa tai erillään kriisinhallintoon asettamisesta koskisi ainoastaan velkoja, jotka täyttäsivät 8 luvun 7 f §:n 1 momentin 1–8 kohdassa veloille säädetty edellytykset. Tällöin ei kuitenkaan sovellettaisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa maturiteettia koskevaa edellytystä.

3 §. *Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä.* Pykälän *3 momenttia* muutettaisiin kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi.

Säännöksen mukaisesti viraston tulisi päättää alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytöstä samanaikaisesti kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, sen emoyritykseen sekä muille samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville emoyrityksille, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä. Samanaikainen päätös tulisi tehdä, jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö olisi ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Alaskirjaaminen ja muuntaminen olisi kohdistettava näihin välillisesti hankittuihin hyväksyttäviin velkoihin, omaan pääomaan luettaviin eriin tai muihin tase-eriin. Alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käytön tulisi johtaa siihen, että tappiot siirtyvät tosiasiallisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

7 luku **Kriisinratkaisuvälineitä kokevat yleiset periaatteet**

5 §. *Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen.* Pykälään korjattaisiin viittaus arvopaperimarkkinalain (746/2012) 3 lukuun, jossa säädetään esitteestä. Aiempi arvopaperimarkkinalain 4 luku on kumottu lailla 1228/2018.

8 luku **Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi**

3 §. *Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano.* Pykälän *3 momenttia* täsmennettäisiin siten, että velkojen muuntaminen ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tulisi tehdä määrään, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luottamuksen sekä sen toimiluvan ehtojen täyttymisen vähintään vuodeksi. Muutoksella täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan täytäntöönpanoa.

Momentissa säädetään kriisinratkaisudirektiivin 46 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti velkojen muuntamisesta omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi sen jälkeen, kun pykälän 2 momentissa tarkoitettu velkojen arvonalennus on tehty. Tällaisessa tilanteessa 2 momentin soveltamisen jälkeen jäljellä olevia velkoja voitaisiin muuttaa omiin varoihin

luettaviksi rahoitusvälineiksi määrään, joka tarvitaan luottolaitoslain 8 a luvussa tarkoitetun elvytysuunnitelman mukaisen omien varojen määrän kynnyksarvon täyttämiseksi. Säännös kattaa myös mainitun artiklan 4 kohdan, jonka mukaan tässä momentissa tarkoitettu muuntaminen koskisi myös sellaista velkaa, jonka nimellisarvosta on vielä osa jäljellä 2 momentissa tarkoitetun arvonalennuksen jälkeen.

7 §. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus. Pykälän 1 momenttiin korjattaisiin viittaus 7 a–7 h §:ään 8 luvun 7 f–7 i pykäliin teytyjen muutosten johdosta. Muilta osin säännös vastaa voimassaolevaa.

Pykälän 3 momentti, joka koskee vähimmäisvaatimuksen asettamista laitokselle, joka asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, kumottaisiin. Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöönpanemiseksi kriisintarkausuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten vähimmäisvaatimuksesta säädettäisiin uudessa 8 luvun 7 i §:ssä.

Pykälän 4 momenttia esitetään muutettavan kriisintarkausdirektiivin 45 c artiklan 1 kohdan täytäntöönpanon täydentämiseksi. Momentin 1 kohdan mukaan viraston tulisi vähimmäisvaatimusta asettaessaan huomioida kriisintarkausun 1 luvun 6 §:ssä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen turvaaminen. Kriisintarkausun kohteena olevan ryhmän osalta tässä tulisi huomioida, että sen kriisi voitaisiin ratkaista ja kriisintarkausun tavoitteet saavuttaa soveltamalla kriisintarkausvälineitä, kuten esimerkiksi velan arvon alentamista, ryhmään kuuluvaan kriisintarkausun kohteena olevaan yhteisöön.

Momentin 2 kohtaan lisättäisiin, että velkojen arvoa alennettaessa tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennettaessa tai muunnettaessa viraston olisi huomioitava tarve varmistaa, että laitoksella, kriisintarkausun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksellä olisi riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja tappioiden kattamiseksi. Säännöksessä tarkoitettun tytäryrityksen tulisi olla laitos, mutta ei kriisintarkausun kohteena oleva yhteisö. Omia varojen määrän tulisi lisäksi olla riittävä turvaamaan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkuminen ja toimiluvan ehtojen täyttyminen. Kriisintarkausun kohteena olevalla yhteisöllä tulisi olla omia varoja vastaavasti myös niissä tilanteissa, joissa 3 kohdan mukaisesti hyväksyttävien velkojen arvoa ei kriisintarkausuunnitelman mukaan alennettaisi, muunnettaisi tai siirrettäisi täysimääräisesti liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä.

Momentin 4–8 ja 10 kohta vastaisivat voimassa olevia säännöksiä. Momentin 9 kohtaan lisättäisiin viittaus myös harkinnanvaraisesti alakirjauksen ulkopuolelle jätettäviä velkoja koskevaan 5 §:ään. Muutoksella täydennettäisiin kriisintarkausdirektiivin 45 b artiklan 9 kohdan toisen alakohdan d alakohdan täytäntöönpanoa.

7 a §. Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen. Pykälän 4 ja 5 momenttia muutettaisiin.

Pykälän 4 momentissa säädetään vähimmäisvaatimuksen täyttämistä ryhmän tasolla. Kriisintarkausun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vaatimukset kriisintarkausun kohteena olevan ryhmän konsolidoidulla tasolla. Tässä tarkoitettu konsolidoitu taso ei ole välttämättä kaikissa tilanteissa EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettu koko konsernin konsolidoitu taso, vaan erityisesti konserniin, jolla olisi MPE-strategia, osalta vähimmäisvaatimus muodostuisi kunkin konserniin kuuluvan kriisintarkausun kohteena olevan ryhmän tasolla. Viraston olisi asettaessaan kriisintarkausun kohteena olevalle yhteisölle vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla tarvittaessa huomioitava, purettaisiinko ryhmän kriisintarkausuunnitelman mukaan ryhmään kuuluva ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tytäryritys erikseen. Jos kriisintarkausuunnitelman mukaan purettaisiin, tämä huomioitaisiin vähimmäisvaatimuksen alentavana seikkana. Konsernin vähimmäisvaatimuksen asettamisessa

noudatettaisiin 10 §:ssä säädettyä menettelyä. Säännökseen tehdyillä täsmennyksillä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 e artiklan 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanoa.

Säännöksestä poistettaisiin lisäksi voimassa olevan momentin viimeiset virkkeet. Yhteenliittymien vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset siirrettäisiin kokonaisuudessaan 7 g §:ään.

Pykälän 5 momenttiin täydennettäisiin maininta hyväksyttävien velkojen täysimääräisestä siirrosta liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä. Säännöksellä täydennettäisiin kriisinratkaisudirektiivin 45 c artiklan 8 kohdan täytäntöönpanoa.

Momentissa säädetään vähimmäisvaatimuksen täyttämistä tilanteessa, jossa hyväksyttävät velat tai osa niistä jätettäisiin arvon alentamisen ulkopuolelle 8 luvun 5 §:n 2 momentin mukaisesti. Jos virasto arvioisi, että hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentissa säädettyistä syistä tai jos hyväksyttävät velat tai osa niistä saatettaisiin siirtää täysimääräisesti liiketoiminnan osittaisen luovutuksen yhteydessä, laitoksen tulisi täyttää vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai muilla hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät arvon alentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen kattamiseen sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen

7 b §. *Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille.* Pykälän 1 momenttiin täsmennettäisiin, että säännös soveltuu ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaiseen tytäryritykseen. Olennainen tytäryritys on määritelty 1 luvun 3 §:n 27 kohdassa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen, joka ei itse ole maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklan mukaisesta vaatimuksista sekä viraston asettamasta 2 momentin mukaisesta lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tytäryrityksen, joka olisi sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. Lisävaatimukset on täytettävä 7 f §:n 1 momentin ja 14 luvun 6 §:n 5 momentin edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla. EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisiin vaatimuksiin sovelletaan lisäksi kyseisen asetuksen 494 artiklassa säädettyjä siirtymäsäännöksiä. Säännöksellä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 1 ja 2 kohta.

Pykälän 3 momenttiin täsmennettäisiin, että SPE-kriisinratkaisustrategian mukaisesti ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle 7 b §:n 2 momentin mukainen lisävaatimus laskettaisiin siten kuin emoyritys olisi maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö. Muilta osin säännös vastaisi voimassaolevaa.

Säännös liittyy Daisy Chain -vähennysjärjestelmään ja sillä on pantu täytäntöön asetuksessa (EU) 2022/2036 tehdyt muutokset kriisinratkaisudirektiivin 45 d artiklan 4 kohtaan. Säännös soveltuu emoyhtiönä toimivaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen (G-SII) sekä siihen kuuluviin G-SII-yhteisöihin, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä tai kolmannen maan yhteisöjä, jotka olisivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos ne olisivat sijoittautuneet ETA-valtioon. Säännöksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisten olisi laskettava 7 b §:n 2 momentin mukainen lisävaatimus MPE-

kriisinratkaisustrategian mukaisesti jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä SPE-kriisinratkaisustrategian mukaisesti ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle, silloin kun kriisinratkaisuviranomaiset harkitsevat näiden yhteisöjen ja emoyrityksen 10 §:ssä säädettyä hyväksyttävien velkojen eristä tehtäviä vähennyksiä tai vähimmäisvaatimusten välisten erojen tasoittamista.

Pykälän 4 momenttiin ja 7 momentin johdantokappaleeseen muutettaisiin viittaus 7 h §:ään, sillä jäljempänä esitetyin tavoin voimassa oleva 7 g § siirtyy 7 h §:ksi. Muilta osin säännökset vastaavat voimassaolevia.

Pykälän 5 momenttiin korjattaisiin, että siinä mainitut 1 ja 2 kohta olisivat vaihtoehtoisia, eivätkä kumulatiivisia, edellytyksiä. Momentissa säädetään vähimmäisvaatimusta täydentävän vaatimuksen, niin sanotun subordinaatiovaatimuksen, enimmäismäärästä 7 d §:n 1 momentissa säädettyille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille. Subordinaatiovaatimus voisi olla enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona ei pidetä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelmän käyttöä. Tai jos kriisinratkaisun rahoitusjärjestelmä olisi kriisinratkaisusuunnitelmassa vaihtoehtona, vähimmäisvaatimus mahdollistaisi sen, että 6 §:n 4 momentin mukaan alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa alennettaisiin pääsääntöisesti vähintään kahdeksan prosenttia ottaen huomioon siinä momentissa ja 5 momentissa säädetyt edellytykset ja rajat.

Pykälän 8 momentin 1 kohtaan täsmennettäisiin, että purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä on tullut havaita viraston laatimassa voimassa olevaa arviota edeltäneessä purkamismahdollisuuksien arvioissa.

7 c §. *Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille.* Pykälän 1 momentin johdantokappaleeseen ja 1 kohtaan muutettaisiin viittaus 7 h §:ään, sillä jäljempänä esitetyin tavoin voimassa oleva 7 g § siirtyy 7 h §:ksi. Momentin 2 kohtaan lisättäisiin viittaus harkinnanvaraisesti arvon alentamisen ulkopuolelle jätettyjä velkoja koskevaan 5 §:ään sekä velkojen muuntamisvaltuuksien käyttöön. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

Säännöksen mukaan virasto voisi asettaa vähimmäisvaatimusta täydentävän vaatimuksen, niin sanotun subordinaatiovaatimuksen, muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille tai 7 d §:ssä säädettyjen kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille säännöksessä mainittujen edellytysten täytyessä. Subordinaatiovaatimus voisi olla enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Viraston voisi asettaa subordinaatiovaatimuksen, jos 7 h §:n 1–3 momentissa säädettyillä muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla olisi konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa. Lisäksi edellytettäisiin, että on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen, joita ei ole rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle 4 tai 5 §:ssä, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä. Kolmanneksi subordinaatiovaatimuksen asettamiseksi edellytetään, että omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä sellaista määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin mitä niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä. Säännöksellä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 5 kohta.

7 d §. *Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille.* Pykälän 2 momenttiin muutettaisiin viittaus 7 h §:ään, sillä jäljempänä esitetyin tavoin voimassa oleva 7 g § siirtyy 7 h §:ksi.

7 e §. *Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille.* Pykälä muutettaisiin kokonaisuudessaan ja sillä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1, 3 ja 4 kohta ja Daisy Chain 2 -direktiivissä säädetty uusi 45 f artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksesta, joka sen pääsääntöisesti tulisi täyttää yksittäisenä laitoksena. Vastaavasti, jos tytäryritys olisi ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryritys, sen tulisi täyttää vaatimus yksittäisenä laitoksena. Kummassakin tilanteessa edellytetään, ettei tytäryritys olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan, mitä laissa säädetään laitoksesta, soveltuu suoraan myös muun muassa rahoitusalan holdingyhtiöihin, sekaholdingyhtiöihin sekä muihin momentissa mainittuihin yhteisöihin. Tästä poiketen pykälän 1 momentissa todettaisiin, että tällaisten yhteisöjen osalta virastolla olisi harkintavaltaa, edellyttäkö virasto niitä täyttämään vähimmäisvaatimuksen yksittäisenä laitoksena. Virasto voisi edellyttää, että tällainen yhteisö täyttää vaatimuksen yksittäisenä laitoksena, jos se olisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Viraston olisi kuultava 7 §:n 1 momentin mukaisesti Finanssivalvontaa ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin poikkeuksesta 1 momentissa mainitun ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryritykselle. Jos tällainen tytäryritys olisi samalla myös jossain ETA-valtiossa toimiva emoyritys, mutta ei kuitenkaan itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, tämän tulisi täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin mahdollisuudesta poiketa 1 momentista ja asettaa vähimmäisvaatimus siinä mainituille tytäryrityksille konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimus 1 momentissa mainituille tytäryrityksille voitaisiin asettaa konsolidoidulla tasolla, jos kaikki säännöksen 1–5 kohdassa säädetyt vaatimukset sekä pykälän 5 momentin edellytykset täyttyisivät.

Virasto voisi poiketa 1 momentista ja asettaa vähimmäisvaatimuksen siinä mainituille tytäryrityksille konsolidoidulla tasolla myös pykälän 4 momentin perusteella. Tällöin edellytettäisiin, että tytäryritykselle olisi asetettu luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Lisäksi edellytettäisiin, että vähimmäisvaatimuksen asettaminen konsolidoidulla tasolla ei johtaisi siihen, että konsolidoinnin piiriin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä yliarvioitaisiin silloin kun 8 luvun 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovelletaan. Pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittavan määrän arvioinnissa on huomioitava myös konsolidoinnin piiriin kuuluvien kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä. Mitä enemmän konsolidoinnin piiriin kuuluisi laitoksia, jotka hoidettaisiin maksukyvyttömyysmenettelyissä, sitä pienempi on pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin lisäedellytyksistä, jotka tulisi täyttää, jotta 3 ja 4 momentissa säädetyissä tilanteissa tytäryritykselle voitaisiin asettaa vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla. Se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla

tasolla, ei saisi heikentää konsernin kriisintarkaisstrategian uskottavuutta ja toteutettavuutta, tytäryrityksen mahdollisuutta noudattaa omien varojen vaatimusta arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen tai konsernin sisäisten tappioiden siirto- ja pääomapohjan vahvistamismekanismien toimivuutta.

Pykälän *6 momentissa* säädettäisiin poikkeuksesta 1–5 momenttiin sekä 7 f §:ään. Säännös vastaisi valtaosin voimassa olevaa 7 e §:n 2 momenttia, mutta sen 3 kohtaa täsmennettäisiin kriisintarkaisudirektiivin täsmällisemmäksi täytäntöönpanemiseksi.

Säännöksen *3 kohdassa* edellytettäisiin, että ei olisi olemassa tai ennakoitavissa olevaa estettä sille, että emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö voisi siirtää nopeasti omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, johon oltaisiin toteuttamassa 6 luvussa säädetty osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvon alentamistoimia tai muuntotoimia. Tämän tulisi olla mahdollista myös tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovellettaisiin kriisintarkaisuvälineitä.

Pykälän *7 momentissa* säädettäisiin tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen asettamisessa noudatettavasta menettelystä ja se vastaisi voimassa olevaa 7 e §:n 3 momenttia. Tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan yhteistyössä muiden kriisintarkaisuviranomaisten kanssa siten kuin 10 §:ssä säädetään ETA-valtioiden kriisintarkaisuviranomaisten välisestä yhteistyöstä ja 14 luvussa ryhmäkriisintarkaisusta.

7 f §. *Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen.* Lakiin esitetään säädettävän uusi pykälä, jossa säädettäisiin 7 e §:ssä tarkoitettujen tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävistä instrumenteista. Säännöksellä täsmennettäisiin kriisintarkaisudirektiivin 45 f artiklan 2 ja 5 kohdan täytäntöönpanoa sekä pantaisiin täytäntöön Daisy Chain 2 -direktiivissä säädetyt 45 f artiklan uudet 2 a ja 2 b kohdat.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin, että 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen tytäryritysten olisi täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla ja omilla varoilla taikka 1–8 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävillä veloilla taikka näiden yhdistelmällä.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin mahdollisuudesta täyttää vähimmäisvaatimus kokonaan tai osittain kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella 1–8 kohdassa lueteltujen edellytysten täytyessä. Säännös vastaisi sisällöltään voimassa olevaa 7 e §:n 5 momenttia.

Virasto voisi *3 momentin* mukaan pyytää kriisintarkaisun kohteena olevaa yhteisöä toimittamaan riippumattoman oikeudellisen lausunnon tai osoittamaan muulla tavoin, ettei vakuuden siirrolle kriisintarkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ole esteitä silloinkaan, kun yhteisöön kohdistuu kriisintarkaisutoimia.

Pykälän *4 momentissa* säädettäisiin 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen tytäryritysten, jolle olisi asetettu vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla, omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin mukaan luettavista veloista. Näiden velkojen enimmäismäärästä säädettäisiin *5 momentissa*. Säännöksillä pantaisiin täytäntöön Daisy Chain 2 -direktiivin 45 f artiklan 2 a ja 2 b kohta.

7 g §. *Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus.* Pykälään koottaisiin kaikki talletuspankkien yhteenliittymien vähimmäisvaatimusta koskevat säännökset. Säännökset vastaisivat pitkälti voimassa olevaa 7 f §:ää, 7 a §:n 4 momenttia ja 7 e §:n 6 momenttia, mutta niihin tehtäisiin joitain täsmennyksiä kriisintarkaisudirektiivin täytäntöönpanon

täydentämiseksi. Edellä esitetyn 7 f §:ään tulleen uuden sääntelyn myötä yhteenliittymiä koskeva säännös siirtyisi 7 f §:stä 7 g §:ksi.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin yhteenliittymän vähimmäisvaatimuksen noudattamisesta, ja sillä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 e artiklan 3 kohta. Virasto päättäisi, mille yhteenliittymään kuuluville jäsenluottolaitoksille, keskusyhteisölle tai niiden konsolidointiryhmään kuuluville yrityksille tai muille yhteenliittymään kuuluville yhteisölle asetettaisiin vähimmäisvaatimus, jotta koko yhteenliittymä noudattaisi vähimmäisvaatimusta ryhmän tasolla. Päätöstä tehdessä viraston tulisi huomioida yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelma sekä yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet. Lisäksi virasto päättäisi, miten kunkin yhteisön, jolle vähimmäisvaatimus asetettaisiin, tulisi kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos virasto päätyisi harkinnassaan, että jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei asetettaisi vaatimusta konsolidoidulla tasolla, yhteisön tulisi täyttää vähimmäisvaatimus 2 momentin mukaan yksittäisenä laitoksena.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen vähimmäisvaatimuksen täyttämisestä. Säännöksellä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Jos keskusyhteisö ei olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sen olisi täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi sellaisen yhteenliittymän jäsenluottolaitoksen, joka ei olisi kriisinratkaisusuunnitelmassa määritelty kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi, tulisi pääsääntöisesti täyttää laitoskohtainen vähimmäisvaatimus. Näille olisi kuitenkin mahdollista myöntää poikkeus laitoskohtaisesta vaateesta yleisen 7 e §:n 6 momentin poikkeussäännöksen nojalla.

Pykälän *3 momentissa* säädettäisiin 7 e §:n 6–7 momentin ja 7 f §:n soveltumisesta myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyin tavoin yksittäisenä laitoksena. Säännös on osa kriisinratkaisudirektiivin 45 f artiklan 2–5 kohdan täytäntöönpanoa.

Pykälän *4 momentissa* säädetyin edellytyksin virasto voisi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia tai 7 f §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen. Säännöksellä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 g artikla. Jotta edellä mainittuja säännöksiä voitaisiin jättää soveltamatta, yhteenliittymälain (599/2010) 3 §:n 1–3 kohdan edellytysten tulisi täytyä, eli keskusyhteisön tulee ohjata ja valvoa jäsenluottolaitoksiaan, yhteenliittymien omien varojen vähimmäismäärää ja maksuvalmiutta tulisi valvoa konsolidoidulla tasolla, ja keskusyhteisön vastata jäsenluottolaitostensa veloista ja jäsenluottolaitokset olla velvollisia osallistumaan toisten jäsenten tukitoimiin ja tiettyjen velkojen maksuun. Lisäksi edellytetään, että keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella. Kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tulee lisäksi täyttää 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla eikä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa ole olemassa tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä.

7 h §. *Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat.* 8 lukuun esitetään lisättävän uusi 7 h §, johon voimassa oleva 7 g § siirtyisi. Säännös siirtyy 8 lukuun tulleen uuden säännöksen 7 f § johdosta.

Tällä pykälällä on pantu täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 1–3 kohta ja siinä säädetään siitä, minkälaiset velat voidaan sisällyttää omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen.

Pykälän 1–3 momentti vastaa voimassa olevaa säännöstä. Pykälän 4 momenttia esitetään täsmennettävän säännöksen johdantokappaleen ja 3 kohdan osalta. Muutoksilla täydennetään kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 3 kohdan täytäntöönpanoa. Lisäksi säännökseen muutettaisiin viittaukset 7 f ja 7 g §:ään edellä esitettyjen pykälämuutosten johdosta.

7 i §. *Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle.* Lukuun esitetään lisättävän uusi 7 i §, jolla pantaisiin täytäntöön Daisy Chain 2 -direktiivissä säädetyt kriisinratkaisudirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 83 a alakohdan määritelmä sekä 45 c artiklan uusi 2 a kohta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin pääsääntöisestä kiellosta asettaa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus sellaiselle laitokselle, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin. Mikäli kyse olisi kriisinratkaisun kohteena olevasta ryhmästä, vähimmäisvaatimusta ei saisi asettaa myöskään ryhmään kuuluvalla laitokselle, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos tähän yhteisöön ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia. Näissä tapauksissa tytäryrityksenä toimivalla laitoksella ei siis tarvitsisi enää olla omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja omien varojen vaatimustensa lisäksi. Säännös tarkoittaisi ryhmien osalta myös, että ryhmän jäsenluottolaitoksille asetettaisiin vähimmäisvaatimus, jos ryhmän kriisinratkaisusuunnitelma sisältäisi esimerkiksi ryhmän jäsenluottolaitosten sulautumisen ennen koko ryhmään kohdistuvia muiden kriisinratkaisuvälineiden soveltamista.

Kun virasto tekee kriisinratkaisusuunnitelmaa ja arvioi, onko laitos sellainen, joka hoidettaisiin kansallisissa maksukyvyttömyysmenettelyissä, viraston olisi huomioitava sen merkityksellisyys konsernissa ja onko sillä kriittisiä toimintoja. Sellaista laitosta ei tulisi asettaa maksukyvyttömyysmenettelyssä hoidettavaksi, joka edustaisi merkittävää osaa kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusasteen vastuista tai liiketoiminnan tuotoista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin poikkeuksesta 1 momenttiin. Virasto voisi asettaa laitoskohtaisen vähimmäisvaatimuksen kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle, jos virasto katsoisi sen perustelluksi. Tässä arviossaan viraston tulisi huomioida erityisesti laitoksen kaatumisen rahoitusvakausvaikutukset, tartuntavaikutukset sekä vaikutukset talletussuojarahastoon ja sen rahoituksen riittävyyteen. Jos laitoksen kaatumisella voisi olla haitallisia vaikutuksia edellä mainittuihin seikkoihin, se voisi puoltaa sitä, että laitokselle asetettaisiin tappionkattamisvaatimusta korkeampi vähimmäisvaatimus, jolla kyseisiin riskeihin voitaisiin vastata. Jos virasto harkintansa perusteella päätyisi asettamaan laitokselle vähimmäisvaatimuksen, tulisi vähimmäisvaatimuksen olla suurempi kuin 7 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetty tappioiden kattamisosuuden määrä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin rahoitusvälineistä, joilla 2 momentin perusteella asetettu vähimmäisvaatimus tulisi täyttää.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin poikkeuksista EU:n vakavaraisuusvaatimuksessa säädettyihin virastolta etukäteen pyydettyihin lupiin. Jos laitokselle ei olisi asetettu 1 momentin mukaisesti vähimmäisvaatimusta, sen ei tarvitsisi myöskään pyytää EU:n

vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdan mukaista lupaa rahoitusvälineiden osto-optiolle, lunastukselle, takaisinmaksulle tai takaisinostolle ennen sopimuksenmukaista maturiteettia. Lisäksi laitoksen ei tarvitsisi pyytää virastolta EU:n vakavaraisuusasetuksen 78 a artiklassa säädettyä lupaa vähentää hyväksyttävien velkojen instrumentteja. Jos laitokselle olisi asetettu vähimmäisvaatimus pykälän 2 momentin mukaisesti, tulisi nämä luvat edelleen pyytää.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin poikkeuksista EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyihin vähennysvelvoitteisiin. Säännöksellä pyritään varmistamaan ryhmän purkamismahdollisuudet ja säädettäisiin tietyissä tilanteissa suoritettavasta omien varojen instrumenttien muodossa olevien omistussuosuuksien vähentämisestä. Tämän vähennyksen suorittaminen riippuisi siitä, miten olennaisia maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavan tytäryrityksen liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien omistussuosudet olisivat suhteessa väliyhtiönä toimivan yhteisön tappionkattamiskykyyn.

Jos laitoksen tytäryritykselle ei olisi asetettu vähimmäisvaatimusta 1 momentissa säädetyn mukaisesti, emoyrityksen EU:n vakavaraisuusvaatimuksen mukaisista hyväksyttävistä veloista ei asetuksen 72 e artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtäisi vähennystä, joka koskisi emoyrityksen osuutta tytäryrityksen liikkeeseen laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä. Tästä kuitenkin poiketen, jos emoyrityksen osuus näistä rahoitusvälineistä olisi vähintään 7 prosenttia laitoksen omien varojen ja velkojen vähimmäismäärästä, tulisi vähennys tehdä omien varojen rahoitusvälineiden osuuden osalta. Laskettaessa 7 prosentin osuutta tulisi huomioida ainoastaan sellaiset omat varat ja velat, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa säädetty edellytykset. Omistussuosuus lasketaan vuosittain 31. joulukuuta edellisten 12 kuukauden keskiarvona. Lisäksi, jotta vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osalta tulisi sovellettavaksi, edellytetään, että tytäryritys olisi samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluva laitos ja emoyrityksenä toimiva laitos on niin sanottu ”väliyhteisö”, eli se ei olisi itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta olisi sellaisen tytäryrityksen taikka kolmanteen maahan sijoittautuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon. Tällaisen väliyhteisön olisi joka tapauksessa jatkossakin vähennettävä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti kaikki hallussaan olevat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien muiden yhteisöjen kuin maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten liikkeeseen laskemat sisäisen vähimmäisvaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät varat.

9 §. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimuksen valvonta. Pykälän 2 momentin johdantokappaleeseen muutettaisiin viittaus lain 8 luvussa vahvistettuihin omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeviin vähimmäisvaatimuksiin ja lisättäisiin 1 kohtaan viittaus konsernin purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistamista koskevaan 3 luvun 5 §:ään.

10 §. Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa. Pykälän 2 momenttiin korjattaisiin viittaus uuteen 7 f §:n 1 momenttiin. Muilta osin säännös vastaisi voimassaolevaa.

14 §. Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle. Pykälään tehtäisiin uuden 7 f §:n johdosta tarvittavat muutokset pykäläviittauksiin. Lisäksi 4 ja 6 momenttia muutettaisiin Daisy Chain 2 -direktiivin täytäntöön panemiseksi. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

Pykälän 1 momentin mukaan laitoksen on raportoitava omista varoista ja tietyistä veloista virastolle ja Finanssivalvonnalle puolivuositain tai vuosittain. Puolivuositain laitoksen on raportoitava hyväksyttävien velkojen määrä sekä 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa

säädetyt omien varojen määrät. Näihin määriin on tehtävä tarvittaessa EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e–72 j artiklan mukaiset vähennykset. Määrät on ilmoitettava 7 a §:n 2 momentin mukaisesti prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaisuudesta. Laitosten on lisäksi raportoitava vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä. Laitoksen on raportoitava myös edellä mainittujen, momentin 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä. Jos omiin varoihin tai velkoihin sovelletaan kolmannen maan lainsäädäntöä, raportoinnissa tulee mainita tämä maa ja samalla mainittava, sisältävätkö ne tämän luvun 12 a §:ssä säädetyn tai EU:n vakavaraisuusasetuksen 52 artiklan 1 kohdan p ja q alakohdassa tai 63 artiklan n ja o alakohdassa säädetyn arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Euroopan pankkiviranomainen laatii komissiolle luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään raportointimallit, niiden käyttöä koskevat ohjeet ja menetelmät, määritelmät, raportointitiheys- ja ajankohdat sekä tietotekniset ratkaisut raporttien toimittamiseksi. Komissio hyväksyy standardit Euroopan valvontaviranomaisesta annetun asetuksen (EU) 1093/2010¹³ 15 artiklan mukaisesti.

Pykälän 2 momentissa säädetään poikkeuksista laitoksen raportointivelvollisuuksiin. Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään laitoksen puolivuositaisesta tai vuosittaisesta raportoinnista, laitoksen on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle, jos nämä pyytävät sitä. Laitoksen ei tarvitse raportoida pykälän 1 momentin 2 kohdassa säädetystä muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä 1 momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta.

Pykälän 3 momentissa säädetään laitoksen tietojen julkistamisvelvollisuudesta. Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä sekä niiden koostumus, maturiteettiprofiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa. Sen lisäksi laitoksen on julkistettava 8 luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus. Vähimmäisvaatimus on ilmoitettava 7 a §:n 2 momentin mukaisesti prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesta kokonaisriskin määrästä ja vastuiden kokonaisuudesta. Euroopan pankkiviranomainen laatii komissiolle luonnokset teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritellään yhtenäiset julkistamismuodot, julkistamistiheys ja niihin liittyvät ohjeet. Yhtenäisellä julkistamistavalla pyritään siihen, että tiedot ovat riittävän kattavat ja vertailukelpoiset, jotta laitosten riskiprofiileja ja vähimmäisvaatimusten noudattamista voidaan verrata. Komissio hyväksyy standardit Euroopan valvontaviranomaisesta annetun asetuksen (EU) 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

Säännöksen 4 momenttia koskevalla muutoksella pantaisiin täytäntöön Daisy Chain 2 -direktiivin 45 i artiklan 4 kohta. Jos laitokselle ei olisi asetettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, koska se kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin maksukyvyttömyysmenettelyyn tai siihen ei 7 i §:n 1 momentin mukaisesti kohdistettaisi alaskirjaus- ja muuntamisvälineitä, siihen ei sovellettaisi pykälän 1–3 momentissa säädettyjä raportointi- ja julkistamisvelvoitteita. Raportointi- ja julkistamisvelvoitteet eivät koskisi

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010 Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta

täysimääräisesti myöskään sellaisia laitoksia, joille virasto olisi 7 i §:n 2 momentin mukaisesti asettanut vähimmäisvaatimuksen. Näissä tilanteissa viraston tulisi 1–3 momentista poiketen määrittää raportoitavien ja julkaistavien seikkojen sisältö sekä aikataulut raportoinnille ja tietojen julkistamiselle. Vaadittavan raportoinnin ja julkistamisen tulisi olla oikeasuhtaista, ja laitokselta tulisi edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, mikä on tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi. Viraston tulisi hallintolain mukaisesti antaa raportoinnin ja julkistamisen sisällöt ja aikataulut laitokselle tiedoksi.

Pykälän 5 momentissa säädetään laitoksen julkistamisvelvollisuudesta kriisinratkaisun jälkeen siirtymäajan päätyttyä. Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia tai siihen on sovellettu 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot 3 momentin mukaisesti siitä päivästä lähtien, kun siirtymäaika 8 luvun mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiselle päättyy. Siirtymäajasta säädetään 8 luvun 11 §:ssä.

Pykälän 6 momenttiin muutettaisiin viittaus lain 8 lukuun koskien sen perusteella vahvistettuja MREL-vaatimuksia, mikä kattaisi näin Daisy Chain 2 -direktiivin 45 j artiklan 1 kohdan täytäntöönpanon.

12 luku **Viraston toimivaltuudet**

8 §. *Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano.* Pykälän 2 momentin 3 kohdan a alakohtaa muutettaisiin. Säännöksessä täsmennettäisiin, että virasto voisi keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpanon, jos se olisi tarpeen laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi ja yleisen edun arvion toteuttamiseksi. Säännöksellä pyritään, että virasto saisi keskeytyksen myötä lisää aikaa arvioida ennen kriisihallintoon asettamista, täytyvätkö 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty yleisen edun edellytykset. Muutoksella ei laajenneta viraston keskeyttämisvaltuuksien soveltamisalaa, vaan täsmennetään kriisinratkaisudirektiivin 33 a artiklan 1 kohdan d alakohdan i luetelmakohdan täytäntöönpanoa.

Pykälän 10 momenttia täsmennettäisiin keskusvastapuoliin soveltumisen osalta. Muutoksella täydennetään kriisinratkaisudirektiivin 69 artiklan 4 kohdan b alakohdan täytäntöönpanoa. Säännöksen mukainen poikkeus koskisi ainoastaan Euroopan unionin jäsenvaltiossa toimivia keskusvastapuolia sekä sellaisia kolmannen maan keskusvastapuolia, jotka Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla. Lisäksi säännöksen mukainen poikkeus soveltuisi voimassa olevaa sääntelyä vastaavasti arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin, niiden osapuoliin, toisessa ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin tai niiden osapuoliin sekä keskuspankkeihin.

9 §. *Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa.* Pykälän 2 momenttiin tehtäisiin vastaava täsmennys keskusvastapuolien osalta kuin 8 §:n 10 momentissa. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

10 §. *Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen.* Pykälän 4 momenttiin tehtäisiin vastaava täsmennys keskusvastapuolien osalta kuin 8 §:n 10 momentissa. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

12 §. *Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa.* Pykälän 2 momenttiin korjattaisiin, että siinä tarkoitettut 1 ja 2 kohdan vaatimukset ovat kumulatiivisia, eikä vaihtoehtoisia.

Momentissa säädetään siitä, millaisiin sopimuksiin ehto lykkäämisvaltuuksien tunnustamisesta on sisällytettävä. Sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin sellaisiin rahoitussopimuksiin, joilla joko luodaan jokin uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta. Sopimusehto on sisällytettävä, jos uudesta velvoitteesta tai velvoitteen muutoksesta on sovittu lain 234/2021 voimaantulon jälkeen, 1.4.2021 jälkeen. Lisäksi edellytetään, että rahoitussopimuksessa sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta, joihin muutoin voitaisiin soveltaa 7–11 §:n mukaisia valtuuksia, jos sopimukseen sovellettaisiin Suomen lakia.

13 §. Varojenjaon rajoittaminen. Pykälän 1 momenttiin lisättäisiin viittaus 7 b §:n 1 momentissa säädettyyn omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimukseen 7 a §:n 1 momentin 1 kohdan viittauksen lisäksi. Lisäksi säännökseen lisättäisiin viittaus luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädettyyn harkinnanvaraiseen lisäpääomavaatimukseen (pilari 2).

Pykälän 4 momenttiin täsmennettäisiin, että siinä tarkoitettu ydinpääoma laskettaisiin prosentiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä. Momentissa määritellään, mitä pidetään 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina. Tällaisina omina varoina pidettäisiin ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvussa tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi.

Pykälän 5 momentissa määritellään voitonjakokelpoiset varat sekä lopulta jaettava mahdollinen enimmäissumma. Voitonjakokelpoisina varoina pidettäisiin sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi. Tämä koskisi sellaisia voittovaroja, joiden osalta laitos ei olisi EU:n vakavaraisuusasetuksen 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti saanut pankkivalvojalta etukäteistä lupaa niiden sisällyttämiseen ydinpääomaan ennen tilinpäätöksen vahvistavaa yhtiökokouksen päätöstä. Säännökseen täsmennettäisiin, että tilikauden voitosta tulisi vähentää jo toteutuneet osingon jaot sekä muut varojen jaot. Lisäksi voitoista tulisi vähentää laskennallinen verovelka, joka laskettaisiin sillä oletuksella, että laitos ei jakaisi lainkaan osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Säännökseen täsmennettäisiin lisäksi kriisinratkaisudirektiivin 16 a artiklan 4 kohdan täydellisemmäksi täytäntöönpanemiseksi, että 3 momentin mukaisesti määräytyvästä jakokelpoisesta enimmäismäärästä vähennettäisiin edelleen toteutuneet aiemmat osingon jaot sekä muut varojen jaot. Lopullinen summa, jonka laitos voisi mahdollisesti jakaa saataisiin näin ollen siten, että tässä momentissa määritellyt voitonjakokelpoiset varat kerrottaisiin 3 momentin 2–4 kohdan mukaisella kertoimella, josta sitten vähennettäisiin vielä toteutuneet aiemmat osingon jaot sekä muut varojen jaot.

Pykälän 6 momentin 4 kohtaan korjattaisiin viittaus uuteen 7 f §:n 1 momenttiin sekä 7 h §:ään. Muilta osin säännös vastaisi voimassa olevaa.

14 luku **Ryhmäkriisinratkaisu.**

6 §. Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio. Pykälän 6 momenttiin korjattaisiin viittaus uuteen 7 f §:n 1 momenttiin.

18 luku **Hallinnolliset seuraamukset**

1 §. Seuraamusmaksu. Pykälän 1 momenttiin muutettaisiin viittaus 8 lukuun kattamaan kaikki säännökset, joissa säädetään omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevasta vähimmäisvaatimuksesta. Lisäksi säännökseen korjattaisiin viittaus 4 luvun 1 §:n 5 momenttiin, jossa säädetään laitoksen hallituksen ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle 4 momentin sijaan.

Momentissa säädetään niistä kriisinratkaisulain vastaisista teoista ja laiminlyönneistä, joista Finanssivalvonta määräisi Finanssivalvonnasta annetussa laissa (878/2008) tarkemmin määritellyn seuraamusmaksun. Säännös perustuu kriisinratkaisudirektiivin 45 k artiklan 1 kohdan e alakohtaan ja 111 artiklan 1 kohdan c ja d alakohtaan. Säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, olisivat lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 5 momentin säännös laitoksen velvollisuudesta ilmoittaa Finanssivalvonnalle olevansa arvionsa mukaan kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa sekä 8 luvun mukaisesti vahvistetun vähimmäisvaatimuksen alittaminen. Kyseisten säännösten rikkomisesta ja laiminlyönnistä tulisi sovellettavaksi Finanssivalvonnasta annetun lain 41 §:n 6 momentissa säädetyt ja direktiivin 111 artiklan 2 kohdan d ja e alakohtaan edellyttämät seuraamusmaksun enimmäismäärät.

19 luku **Erinäiset säännökset**

1 a §. Holdingyhtiöiden konkurssi ja selvitystila. Lukuun esitetään lisättävän uusi 1 a §, jossa säädettäisiin lain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen yhteisöjen konkurssi- ja selvitystilasääntelyä täydentävästä sääntelystä. Säännöksellä pantaisiin täytäntöön kriisinratkaisudirektiivin 32 b artikla.

Kyseinen kriisinratkaisudirektiivin artikla on pantu täytäntöön luottolaitosten osalta liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 23 a §:n 2 momentissa, säästöpankkilain (1502/2001) 120 a §:n 3 momentissa ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 33 §:n 2 momentissa. Sijoituspalveluyritysten osalta säännös on pantu täytäntöön sijoituspalvelulain (747/2012) 13 a luvun 2 §:n 1 momentissa, joka viittaa liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain 6 luvun säännöksiin. Kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen erilaisten holdingyhtiöiden osalta säännöksen täytäntöönpano on ollut puutteellinen.

Jos yhtiö on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, se tulee joko asettaa kriisihallintoon, selvitystilaan tai hakea konkurssiin. Jos käsillä ei ole yleistä etua kriisihallintoon asettamiseksi, valittavaksi tulee selvitystila tai konkurssiin hakeminen. Koska säänneltävässä tilanteessa kyse voi olla yhtiöstä, joka on vasta todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa eikä siis konkurssilain mukaisesti vielä maksukyvytön, konkurssiin asettamisedellytykset eivät välttämättä täyty. Tällaisessa tilanteessa viraston tulisi asettaa laitos selvitystilaan. Jos luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain 4 luvun 2 §:ssä mainittujen arviointien perusteella on selvää, että laitos on maksukyvytön eli muuten kuin tilapäisesti kykenemätön maksamaan velkojaan niiden erääntyessä, viraston tulisi hakea laitosta konkurssiin. Konkurssiin asettaminen olisi selvitystilaan määräämistä perustellumpaa muun muassa silloin, jos yhtiö on likvidaatioarvoin laskien ylivelkainen. Tuomioistuimien ratkaisisi konkurssiin asettamisen voimassaolevien säännösten mukaisesti.

Viraston tulisi määrätä yhtiö viipymättä selvitystilaan tai haettava konkurssia sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksen kriisinratkaisulain 4 luvun 2 §:n mukaisesti laitoksen kriisihallintoon asettamatta jättämisestä. Sen varmistamiseksi, että yhtiössä käynnistetään olosuhteisiin nähden

tarkoituksenmukaisin menettely, viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen kuin se määrää yhtiön selvitystilaan tai tekee sitä koskevan konkurssihakemuksen. Selvitystilaan sovellettaisiin muutoin mitä voimassaolevassa sääntelyssä säädetään selvitystilasta.

7.2 Laki luottolaitostoiminnasta

1 luku Yleiset säännökset

4 a §. *Luottolaitoksen velkojien maksunsaantijärjestys.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi *4 momentti*, jolla täydennetään kriisinratkaisudirektiivin 48 artiklan 7 kohdan ensimmäisen ja toisen alakohdan sekä 108 artiklan 3 kohdan kansallista täytäntöönpanoa. Mainitut säännökset edellyttävät, että myös luottolaitoksen holdingyhtiöön sovelletaan vastaavia säännöksiä maksunsaantijärjestyksestä kuin itse luottolaitokseen. Koska luottolaitoksen vakavaraisuusasemaa ja vakavaraisuusvaatimusten täyttämiseen kelpoisia instrumentteja tarkastellaan osaltaan myös konsolidoidulla tasolla, on johdonmukaista, että vastaavia maksunsaantijärjestyssäännöksiä sovelletaan myös konsernien emoyhteisöihin. Muutoksella ei olisi merkittävää vaikutusta luottolaitoslainsäädännön soveltamisalan kannalta, koska useita säännöksiä jo tällä hetkellä sovelletaan konsolidoinnin perusteella myös holdingyhtiöihin.

7.3 Sijoituspalvelulaki

13 a luku Selvitystila ja konkurssi

2 §. *Liikepankkilain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltaminen.* Pykälän *4 momenttia* esitetään muutettavan lisäämällä viittaus edellä esitettyyn uuteen luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 4 momenttiin. Viittauksen myötä maksunsaantijärjestyksestä koskeva uusi säännös soveltuisi myös sijoituspalveluyritysten erilaisiin omistusyhteisöihin. Lisäksi säännökseen täsmennettäisiin, että myös 1 momentin 6 kohta, joka on lisätty lailla 233/2021, soveltuu sijoituspalveluyrityksiin.

7.4 Laki rahoitusvakausviranomaisesta

5 luku Talletussuoja

9 §. *Maksuvelvollisuuden alkaminen.* Pykälän *5 momentista* poistettaisiin viraston velvollisuus ilmoittaa virallisessa lehdessä siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien tulee ryhtyä talletussuojakorvauksen saamiseksi. Ilmoitus tulisi julkaista viraston verkkosivuilla ja suurimmissa päivälehdissä. Lisäksi säännökseen selkeytettäisiin, millä tavoin talletussuojakorvausten maksuvelvollisuuden alkamista koskevan päätös tulee antaa tiedoksi tallettajille ja miltä osin kyse on virallista tiedoksiantoa täydentävästä ilmoitusvelvollisuudesta muille tahoille.

Viraston on ilmoitettava talletussuojakorvausten maksuvelvollisuutta koskevasta päätöksestä tallettajille. Päätöksen tiedoksianto tallettajille toteutetaan yleistiedoksiantona. Yleistiedoksiantoa koskevaa hallintolain sääntelyä muutettiin lailla 432/2019 ja pääsääntöiseksi yleistiedoksiannon tavaksi on säädetty päätöksen julkaisu viranomaisen verkkosivuilla ja tarpeen vaatiessa sellaisessa sanomalehdessä, josta vastaanottajan voidaan otaksua parhaiten saavan tiedon. Virallisen lehden asema yleistiedoksiannon tiedoksiantiajankohdan määräävänä ilmoittamistapana säilytettiin kuitenkin sellaisten poikkeuksellisten tilanteiden varalta, joissa asiakirjan nähtäville asettamista koskevaa ilmoitusta ei ole voitu julkaista viranomaisen verkkosivuilla. Koska talletussuojakorvaukset asetettaisiin tallettajien saataville 5 luvun 10 §:n mukaisesti seitsemän työpäivän kuluessa, tiedonvälityksen tulee olla tehokasta.

Talletussuojakorvaustilanteessa tallettajat saavutetaan parhaiten hallintolain 62 §:n mukaisena yleistiedoksi viraston verkkosivujen sekä päivälehtien kautta, eikä tilanteessa ole tarvetta erilliselle virallisessa lehdessä tapahtuvalle ilmoitukselle. Viraston olisi julkaistava voimassa olevan sääntelyn mukaisesti ilmoitus siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien olisi ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi, Suomessa ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä ja viraston internetsivuilla suomeksi ja ruotsiksi. Talletussuojakorvausten maksuvelvollisuuden alkamista koskevan päätöksen lisäksi tallettajille annetaan tiedoksi yksittäisen tallettajan talletussuojakorvausta koskevassa asiassa tehty päätös.

Päätöksen kohteena olevalle talletuspankille viraston tulee antaa talletussuojakorvausten maksamisvelvollisuuden alkamista koskeva päätös tiedoksi hallintolain mukaisesti asianosaisaseman perusteella. Säännöksessä todettaisiin, että viraston olisi voimassaolevaa sääntelyä vastaavasti ilmoitettava päätöksestä myös rahoitusmarkkinaviranomaisille sekä tarvittaessa vakuusrahastolle ja sivuliikkeen talletussuojarahastolle.

Jos virasto tekisi 9 §:n 2 momentin mukaisesti päätöksen, ettei talletuksia korvata talletussuojarahastosta, päätös annettaisiin tiedoksi hallintolain mukaisesti asianosaisaseman perusteella päätöksen kohteena olevalle pankille sekä tallettajalle, joka olisi tehnyt 9 §:n 1 momentin mukaisen ilmoituksen virastolle siitä, ettei pankki ole suorittanut talletuksia. Tämän lisäksi viraston tulisi ilmoittaa päätöksestä Finanssivalvonnalle.

7 luku **Erinäiset säännökset**

11 §. *Eräiden avustavien tehtävien siirtäminen.* Lakiin ehdotetaan uutta säännöstä eräiden avustavien tehtävien siirtämisestä yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Viraston toimialan ja tehtävien luonteen vuoksi on mahdollista, että virastoon saapuu poikkeuksellisen paljon yhteydenottoja tai käsiteltävien asioiden määrä on viraston tavanomaiseen kokoon nähden merkittävä, erityisesti esimerkiksi talletussuojakorvausten maksamisen tilanteessa. Viraston toimivaltuuksien käyttötilanteessa avustavien tehtävien, kuten neuvonnan tarve voi olla merkittävästi tavanomaista suurempaa. Tehtävien tehokkaan hoidon kannalta on tärkeää, että avustavia tehtäviä voidaan nopeasti siirtää yksityisellä tai julkiselle palveluntarjoajalle. Säännös vastaisi pitkälle sitä, mitä liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain (935/2018) 3 luvun 9 §:ssä säädetään vastaavista avustavien tehtävien siirtämisestä.

Pykälän *1 momentissa* säädettäisiin mahdollisuudesta toiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja viraston ydintehtävien hoitamisen varmistamiseksi sopia eräiden neuvontapalvelu-, asiakaspalvelu- ja asiakirjapalvelutehtävien, joihin ei sisälly julkisen vallan käyttöä, siirtämisestä yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Tehtävien siirto voitaisiin toteuttaa joko sopimuksella tai hallintopäätöksellä sekä yhdistää muuhun viraston hankkimaan palveluun. Pykälässä kuvatuilla tehtävillä tarkoitettaisiin esimerkiksi tiedon välittämistä, lainsäädäntöön ja ohjeisiin liittyvää neuvontaa, asiakirjojen vastaanottoa, käsittelyä ja luovuttamista sekä muita vastaavia teknisiä ja hallinnollisia tehtäviä. Tehtävät olisivat rutiiniluonteisia avustavia tukitehtäviä, joissa ei käytetä julkista valtaa. Palveluntarjoaja ei voisi hoitaa perustuslain 2 §:n 3 momentin perusteella viranomaiselle säädettyjä tehtäviä, esimerkiksi tehdä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 14 §:ssä tarkoitettua päätöstä asiakirjan antamisesta. Tällaisten tehtävien hoitaminen kuuluisi virastolle. Palveluntarjoaja voisi viraston asiakirjan antamista koskevan päätöksen jälkeen hoitaa asiakirjan teknisen luovuttamisen. Säännöksellä ei ole tarkoitus poiketa hallintolain mukaisista viranomaisen velvoitteista, eikä mahdollisella ulkoistuksella virasto vapaudu esimerkiksi hallintolain 8 §:n mukaisesta velvollisuudesta tarjota neuvontaa ja vastata kysymyksiin.

Muissa maissa toimivien vastaavien viranomaisten kokemusten pohjalta on kyetty arvioimaan, että kriisinratkaisussa ja talletussuojakorvausten maksatustilanteissa tallettajien ja pankin muiden asiakkaiden kyselyt ovat usein hyvin samankaltaisia ja koskevat pääasiassa menettelyjen etenemistä ja kestoja. Käytännössä vaativimmat, asiakkaan oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat kyselyt siirrettäisiin viraston palveluksessa olevan asiantuntijan vastattaviksi.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että palveluntarjoajalla olisi oltava riittävät tekniset edellytykset sekä riittävä osaaminen I momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. Lisäksi avustavia tehtäviä hoitava henkilö toimisi pykälän mukaisia tehtäviä suorittaessaan rikosoikeudellisella virkavastuulla. Vahingonkorvausvastuusta näissä tehtävissä toimivan henkilön osalta säädettäisiin vahingonkorvauslaissa (412/1974). Lisäksi säännöksessä tarkoitettujen tehtävien hoidossa olisi noudatettava, mitä hallintolaissa, kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

8 Voimaantulo

Daisy Chain 2 -direktiivissä kriisinratkaisudirektiiviin säädetyt muutokset tulee panna kansallisesti täytäntöön 13.11.2024 mennessä, minkä vuoksi esitetään, että lait tulisivat voimaan kyseisenä ajankohtana.

9 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 7 luvun 11 §:ssä esitetään, että virasto voisi siirtää neuvonta-, asiakas- ja asiakirjapalveluja tai muita avustavia tehtäviä, joihin ei sisälly julkisen vallan käyttöä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle. Säännöstä on arvioitava perustuslain 124 §:n kannalta. Perustuslain mukaan julkinen hallintotehtävä voidaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain lailla tai lain nojalla, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi eikä vaaranna perusoikeuksia, oikeusturvaa tai muita hyvän hallinnon vaatimuksia. Merkittävää julkisen vallan käyttöä sisältäviä tehtäviä voidaan kuitenkin antaa vain viranomaiselle.

Julkisella hallintotehtävällä viitataan perustuslaissa melko laajaan hallinnollisten tehtävien kokonaisuuteen, johon kuuluu esimerkiksi lakien toimeenpanoon sekä yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen oikeuksia, velvollisuuksia ja etuja koskevaan päätöksentekoon liittyviä tehtäviä. Myös julkisen palvelujen toteuttamista voidaan pitää julkisen hallintotehtävänä (PeVM 9/2002 vp, s. 5). Tällöin on yleensä kyse niin kutsusta tosiasiallisesta hallintoiminnasta. Tosiasiallisella hallintotoiminnalla tarkoitetaan yleensä hallintotehtävän hoitamiseen liittyvää toimintaa, jolla ei tavoitella suoranaisia oikeusvaikutuksia. Tosiasialliseen hallintotoimintaan saattaa kuitenkin sisältyä julkisen vallan käyttöä, kuten yksityisiin kohdistuvien käskyjen ja kieltojen antamista ilman edeltäviä käsittelytoimia. Tosiasiallinen julkisen vallan käyttäminen voi ilmetä myös niin, ettei asiassa tehdä oikeudellisessa mielessä hallintopäätöstä. Kyse voi olla esimerkiksi neuvonnasta. Vaikka kyse ei siinä siten ole julkisen vallan käyttämisestä, kyse on kuitenkin julkisen hallintotehtävän hoitamisesta perustuslain 124 §:ssä tarkoitetulla tavalla, koska neuvonta kuuluu hallintolain 8 §:n mukaan viranomaisen lakisääteisiin tehtäviin (PevL 11/2006, s. 2; PevL 20/2006 vp, s. 2).

Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on kiinnitetty huomiota julkisen hallintotehtävän käsitteen tulkinnassa tietyn tehtävän luonteeseen ja ominaispiirteisiin. Merkitystä on myös ollut sillä, onko tehtävästä säädetty laissa, samoin kuin sillä, toimiiko tietty taho tehtävää hoitaessaan viranomaisten määräys-, ohjaus- tai valvontavallan piirissä. Lisäksi huomiota on muun ohella kiinnitetty tietyn tehtävän ja siihen liittyvän päätöksenteon oikeusvaikutuksiin (ks. esim. PeVL

5/2014 vp, PeVL 53/2014 vp). Valiokunta on katsonut käytännössään, että viranomaisia avustavia tehtäviä voidaan sopimuksella siirtää muiden kuin viranomaisten hoidettavaksi, kun se perustuu lakiin (ks. esim. PeVL 47/2005 vp, s. 6/I). Julkinen hallintotehtävä voidaan perustuslain 124 §:n perusteella antaa muulle kuin viranomaiselle siten myös lain nojalla tehtävällä sopimuksella.

Julkinen hallintotehtävä voidaan perustuslain 124 §:n mukaan antaa muulle kuin viranomaiselle vain, jos se on tarpeen tehtävän tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Tarkoituksenmukaisuusarvioinnissa tulee hallinnon tehokkuuden ja muiden hallinnon sisäisiksi luonnehdittavien tarpeiden lisäksi kiinnittää erityistä huomiota yksityisten henkilöiden ja yhteisöjen tarpeisiin (HE 1/1998 vp, s. 179/II, PEVL 8/2014 vp, s. 3/II, PEVL 16/2016 vp, s. 3). Myös hallintotehtävän luonne on otettava huomioon (HE 1/1998 vp, s. 179/II, ks. esim. PeVL 6/2013 vp, s. 2/II, PeVL 65/2010 vp, s. 2/II, PeVL 57/2010 vp, s. 5/I). Siten tarkoituksenmukaisuusvaatimus voi palveluiden tuottamiseen liittyvien tehtävien kohdalla täytyä helpommin kuin esimerkiksi yksilön tai yhteisön keskeisiä oikeuksia koskevan päätöksenteon kohdalla (HE 1/1998 vp, s. 179/II, ks. myös PeVL 8/2014 vp, s. 4).

Perustuslakivaliokunta on painottanut vakiintuneessa lausuntokäytännössään, että tarkoituksenmukaisuusvaatimus on oikeudellinen edellytys, jonka täytyminen jää tapauskohtaisesta arvioitavaksi (PeVL 44/2016 vp, s. 5, PeVL 16/2016 vp, s. 3, PEVL 12/2014 vp, s. 2/II). Tarkoituksenmukaisuusvaatimuksen täyttymistä tulee arvioida tapauskohtaisesti kunkin viranomaisorganisaation ulkopuolelle annettavaksi ehdotetun julkisen hallintotehtävän kohdalla erikseen (PeVL 44/2016 vp, s. 5).

Perustuslakivaliokunta on arvioidessaan tarkoituksenmukaisuuskriteerin täyttymistä kiinnittänyt huomiota muun muassa tehtävissä tarvittavaan erityisosaamiseen tai resursseihin (PeVL 29/2013 vp, s. 2, PeVL 37/2010 vp, s. 5/I), palvelutarpeen lisääntymiseen (PeVL 11/2004 vp, s. 2/I) ja joustavuuteen (PeVL 6/2013 vp, s. 2/II) sekä toiminnan tehokkuuteen (PeVL 3/2009 vp, s. 4/II). Tarkoituksenmukaisuusvaatimuksessa ei ole kysymys vain taloudellisesta tarkoituksenmukaisuudesta, vaikka järjestelyn taloudellisiin vaikutuksiin onkin asianmukaisesti kiinnitettävä riittävästi huomiota (PeVL 11/2006 vp, s. 2–3). Merkitystä on myös viranomaisen henkilöstöresurssien riittävyydellä (PeVL 23/2013 vp, s. 3/II, PeVL 6/2013 vp, s. 2/II).

Rahoitusvakausviranomaisesta annetussa laissa tarkoitettujen neuvonta-, asiakas- ja asiakirjapalveluihin liittyvien tehtävien siirtäminen muun kuin viranomaisen hoidettaviksi olisi katsottava olevan tarpeellista tehtävien tarkoituksenmukaiseksi hoitamiseksi. Tehtävät eivät muuta yksilöiden tai yhteisöjen oikeuksia, vaan ovat luonteeltaan lähinnä asiakaspalvelua tai neuvontaa. Perustuslakivaliokunta on käytännössään (PeVL 30/2012 vp) katsonut, että esimerkiksi asiakirjojen vastaanotto, lajittelu ja niihin sisältyvien tietojen tallentaminen ovat perustuslaissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä, mutta ne eivät sisällä julkisen vallan käyttöä, vaan ovat lähinnä viranomaista avustavia rutiiniluontoisia tukitehtäviä. Asiakirjan luovuttamista koskevan päätöksen tekisi edelleen virasto, mutta palveluntarjoaja voisi luovuttaa päätöksen mukaisesti asiakirjan asiakkaalle.

Rahoitusvakausvirasto on varsin pieni virasto, johon voi kuitenkin kohdistua huomattava määrä asiakaspalveluyhteydenottoja ja neuvontatarpeita niissä tilanteissa, joissa se soveltaisi kriisinvastatoimivaltuuksiaan pankkiin tai päättäisi talletussuojakorvausten maksamisesta. Muissa maissa toimivien vastaavien viranomaisten kokemusten pohjalta on arvioitu erittäin todennäköiseksi, että kriisinvastatoimissa ja talletussuojakorvausten maksatustilanteissa virastoon kohdistuisi merkittävä määrä tallettajien ja pankin muiden asiakkaiden kyselyjä, jotka kuitenkin sisällöltään olisivat todennäköisesti hyvin samankaltaisia, koskien pääasiassa menettelyn

etenemistä ja kestoja. Viraston omat henkilöresurssit eivät todennäköisesti riittäisi näihin sinänsä pääosin yksinkertaisiin kyselyihin vastaamiseen, vaan siihen tarvittaisiin hetkellisesti viraston ulkopuolisia resursseja. Tällaisessa kriisitilanteessa aktualisoitua palvelutarpeen lisääntyminen ja viraston henkilöstöresurssien rajallisuus puoltavat mahdollisuutta siirtää säännöksessä mainittuja avustavia tehtäviä ulkoisille palveluntarjoajille.

Esitetyn säännöksen mukaan viraston tulisi tehtäviä siirrettäessä varmistaa, että palveluntarjoajalla on riittävät tekniset edellytykset sekä osaaminen tehtävän hoitamiseksi. Tämä edellyttäisi palveluntarjoajan perehdyttämistä ja kouluttamista sille siirrettäviin tehtäviin. Koska tehtävät on säännöksessä tarkasti rajattu lähinnä yksinkertaisempiin neuvonta- ja asiakaspalvelutehtäviin, palveluntarjoaja pystyttäisiin lyhyessä ajassa kouluttamaan niihin. Käytännössä esimerkiksi vaativimmat, asiakkaan oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat kyselyt siirrettäisiin viraston palveluksessa olevan asiantuntijan vastattaviksi. Julkista valtaa ja päätöksentekovaltaa sisältävät tehtävät säilyisivät säännöksen sanamuodon mukaisesti edelleen täysin virastolla. Säännöksen tarkkarajaisuus, julkista valtaa ja päätöksentekovaltaa sisältävien tehtävien säilyttäminen edelleen täysin virastolla ja vaatimus palveluntarjoajan riittävän osaamisen varmistamisesta turvaavat viraston asiakkaiden oikeusturvaa ja hyvää hallintoa.

Rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain 7 luvun 11 § mahdollistaisi neuvonta-, asiakaspalvelu- ja asiakirjapalvelutehtävien siirron myös toiselle viranomaiselle. Tällainen viranomainen voisi olla esimerkiksi aluehallintovirasto, ELY-keskus tai tuleva Lupa- ja valvontavirasto. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että viranomaiselle kuuluvan hallintotehtävän siirtäminen sopimuksella toiselle viranomaiselle ei ole aina ongelmaton (PeVL 11/2004 vp s. 2). Tällöin merkityksellinen on perustuslain 21 §, jonka mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi lain mukaan toimivaltaisessa viranomaisessa, sekä perustuslain 2 §:n 3 momentti, jonka mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin ja kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia. Kuitenkin, kun kyseessä on ollut julkiseen hallintotehtävään lähinnä rinnastettava palvelu, siirrolle ei ole ollut estettä (PeVL 11/2004, s. 2).

Kuten edellä on todettu, säännöksessä ei siirrettäisi julkista valtaa tai päätöksentekovaltaa sisältäviä tehtäviä palveluntarjoajalle tai toiselle viranomaiselle. On kuitenkin tarkoituksenmukaista, että virastolla olisi mahdollisuus siirtää teknisluonteisia avustavia tehtäviä myös toiselle viranomaiselle yksityisen palveluntarjoajan sijasta tai lisäksi. Julkisia hallintotehtäviä keskitetään jatkuvasti valtionhallinnossa, ja eri viranomaisten yhteisiä toimipisteitä ja neuvontapalveluja perustetaan ja kehitetään. Edellä kuvatussa tilanteessa, jossa Rahoitusvakausvirastoon voisi kohdistua lyhyellä aikavälillä paljon asiakasyhteydenottoja, toisen viranomaisen jo käynnissä oleva asiakaspalvelutoiminta tai yhteispalvelupiste voisivat olla tehokkain ja tarkoituksenmukaisin tapa tilanteen hoitamiseksi.

Ehdotettu säännös on lähes vastaava liikenne- ja viestintävirastosta annetun lain 3 luvun 9 §:n kanssa. Lisäksi Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 2 b §:ssä on vastaavan tapainen, tehtävien siirtoa yksityiselle taholle koskeva säännös, joka on säädetty perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 30/2012 vp). Perustuslakivaliokunta on tuolloin todennut, että säännöksessä tarkoitettavat tehtävät ovat vain viranomaisista avustavia, lähinnä rutiininluonteisia tukitehtäviä, eikä niihin sisälly julkisen vallan käyttämistä. Perustuslakivaliokunta on arvioinut, että säännöksessä mainittujen teknisten tehtävien siirto on tarkoituksenmukaista ja sääntely täyttää muutoinkin perustuslakivaliokunnan käytännössä tämän kaltaiselle tehtävien siirrolle asetetut vaatimukset (ks. esim. PeVL 3/2009 vp, s. 4–5 ja PeVL 11/2006 vp). Edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan, että myös tässä esitetty avustavien tehtävien siirto täyttää tarkoituksenmukaisuutta koskevat vaatimukset.

Perustuslakivaliokunnan tulkintakäytännössä on katsottu, että oikeusturvan ja hyvän hallinnon vaatimusten toteutumisen varmistaminen perustuslain 124 §:n tarkoittamassa merkityksessä edellyttää, että asian käsittelyssä noudatetaan hallinnon yleislakeja ja että asioita käsittelevät toimivat virkavastuulla (PeVL 33/2004 vp, s. 7/II, PeVL 46/2002 vp, s. 10). Esitetyssä säännöksessä todettaisiin nimenomaisesti, että henkilöt toimisivat avustavissa tehtävissä virkavastuulla ja heihin soveltuisi vahingonkorvauslain mukainen vahingonkorvausvastuu. Tehtävien hoidossa olisi myös noudatettava, mitä hallintolaissa, kielilaissa ja viranomaisten julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan, että esitetty säännös täyttää perustuslain 124 §:ssä asetetut vaatimukset ja voidaan säätää tavallisessa lain säätämisyksityksessä.

Ponsi

Koska Daisy Chain 2 -direktiivissä on säännöksiä, jotka ehdotetaan pantaviksi täytäntöön lailla, annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 8 luvun 7 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 234/2021,
muutetaan 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 3 §:n 3 momentti, 7 luvun 5 §, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1, 3–5 momentti, 7 momentin johdantokappale, 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e–7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 4 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti sekä 18 luvun 1 §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat, 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 3 §:n 3 momentti, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1, 4 ja 5 momentti, 7 momentin johdantokappale ja 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e–7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti ja 18 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 234/2021, 7 luvun 5 § laissa 406/2019 sekä 8 luvun 7 b §:n 3 momentti laissa 1208/2023, ja
lisätään 2 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 234/2021, uusi 4 momentti, 8 lukuun uusi 7 h ja 7 i § sekä 19 lukuun uusi 1 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

30) *hyväksyttävillä veloilla* alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty edellytykset;

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §

Konsernin kriisinvratkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisinvratkaisusuunnitelmassa on määritettävä kriisinvratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi rahoitusalan holdingyhtiö, joka suoraan tai välillisesti omistaa emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset. Myös kriisinvratkaisutoimenpiteiden tulee kohdistua tässä tarkoitettuun välitason rahoitusalan holdingyhtiöön.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttävien velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta. Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttävien velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen, luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttävien velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttävien velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

b) 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä tarkoitetut hyväksyttävät velat.

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §

Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
 - 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
 - 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla; ja
 - 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla.
-

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen, kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja sen jäsenluottolaitosten asettaminen kriisihallintoon

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön, monialan holdingyhtiön ja emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön laitoksena toimiva tytäryritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) 2 kohdassa tarkoitetun tytäryrityksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiön kohdistuvia toimenpiteitä.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitetun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitetun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädettyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet, jollei virasto päätä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Jos 5 luvun mukaan laaditun arvonmäärityksen mukaan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laitoksen omiin varoihin luettavia eriä ja alakirjauskelpoisia velkoja muunnettaessa olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien omistusosuutta on laimennettava merkittävästi. Virasto voi tässä

momentissa tarkoitettujen tase-erien tai hyväksyttävien velkojen muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia nykyisille osakkaille tai hyväksyttävien velkojen haltijoille edellyttäen, että muuntosuhteessa noudatetaan 8 luvun 3 §:n 5 momenttia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa säädetty muut kuin EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty velkojen jäljellä olevaa juoksu-aikaa koskevat edellytykset.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, sen emoyritykselle sekä muille samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville emoyrityksille, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Alaskirjaaminen ja muuntaminen on tällöin kohdistettava näihin hyväksyttäviin velkoihin, omaan pääomaan luettaviin eriin tai muihin tase-eriin ja tappiot siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 3 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8–11 luvun säännösten nojalla.

8 luku

Velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luottamuksen sekä laitoksen toimiluvan ehtojen täyttymisen vähintään vuodeksi.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a–7 h §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen, sisältäen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisin ratkaisemisen soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön;

2) tarve varmistaa, että, jos velkojen arvoa alennetaan tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennetaan tai muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä, jotka ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

3) tarve varmistaa, että, jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan alenneta tai muunneta tai siirretä täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi yhteisön toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten laitos tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksu-aika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa, 7 b tai 7 h §:ssä säädetty vaatimukset kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän konsolidoidulla tasolla. Viraston on vaatimusta asettaessaan otettava tarvittaessa huomioon, purettaisiinko ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaan ryhmän ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tytäryritys erikseen.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne todennäköisesti siirrettäisiin täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 f §:n 1 momentissa ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Jos 10 §:ää sovellettaessa yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon, kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle siten kuin emoyritys olisi maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädettyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyin tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

- 1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; tai
- 2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetyt vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosenttiin kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) edeltäneessä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa soveltamalla saatu määrä. Virasto voi tehdä päätöksen, jos:

- 1) 7 h §:n 1–3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;

- 2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen, joita ei ole 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

- 3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryrityksen, joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Edellä 1 luvun 1 §:n 2 momentista poiketen virasto voi edellyttää, että myös mainitussa momentissa tarkoitettuna yhtiön tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, jos ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryritys on samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, mutta ei itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sen tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena asettaa 1 momentissa säädetystä poiketen siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tytäryritys on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön suorassa omistuksessa;
- 2) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ETA-valtiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 3) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet Suomeen ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;
- 4) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei omista tytäryrityksen lisäksi suoraan muita 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tytäryrityksenä toimivia yhtiöitä, joille on asetettu 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus tai joihin sovelletaan tässä pykälässä säädettyä vähimmäisvaatimusta; ja
- 5) EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyillä vähennyksillä olisi kohtuuton vaikutus tytäryritykseen.

Lisäksi virasto voi 1 momentissa säädetystä poiketen asettaa siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla, jos tytäryritykselle on asetettu luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimuksen asettaminen tytäryritykselle konsolidoidulla tasolla ei saa johtaa siihen, että konsolidointiin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi tarvittava määrä yliarvioidaan 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovellettaessa. Arviossa on otettava huomioon tällöin myös konsolidointiin kuuluvien kriisinratkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä.

Edellä 3 ja 4 momenttia sovellettaessa edellytetään lisäksi, että se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla, ei olennaisesti heikennä mitään seuraavista:

- 1) konsernin kriisinratkaisustrategian uskottavuus ja toteutettavuus;
- 2) tytäryrityksen mahdollisuus noudattaa omien varojen vaatimusta arvon alentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen;
- 3) konsernin sisäisten tappioiden siirtoa ja pääomapohjan vahvistamista sisältäen tytäryrityksen tai muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien 6 luvun 1 §:ssä säädetty arvon alentaminen ja muuntaminen.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1–5 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, jos:

- 1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) Suomessa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;

3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, etenkin tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan kriisinratkaisuvälineitä;

4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettussa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitettun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

7 f §

Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen

Edellä 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla sekä omilla varoilla, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia taikka jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla yhteisölle ja ovat näiden ostamia, jos omien varojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä. Vähimmäisvaatimus voidaan täyttää tämän lisäksi tai sijasta veloilla, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

1) velka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalla kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja on sen suoraan tai välillisesti ostama samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön, joka osti velan laitokselta, välityksellä taikka velka on laskettu liikkeeseen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmään ja on tämän ostama, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

2) velka täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetyt vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k–m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;

3) velan etusija on maksunsaantijärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

4) velan arvoa alennettaisiin tai muunnettaisiin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti ja siten, ettei arvon alentaminen tai muuntaminen vaikuttaisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

5) velan hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos;

6) velan ehdoissa ei määrätä, että 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennenaikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

7) velan korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennenaikaisesti muutoin kuin 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettun laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

8) velan koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettun laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

- 1) 7 e §:n 6 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- 2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;
- 3) takaus tulee maksettavaksi, kun aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai
 - b) tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;
- 4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;
- 5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;
- 6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;
- 7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja
- 8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 2 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Jos tytäryritykselle on asetettu vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla 7 e §:n nojalla, sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä ETA-valtioon sijoittautuneen ja sen konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen tämän pykälän 1 momentin mukaisesti liikkeeseen laskemat velat, jotka on laskettu liikkeeseen:

- 1) kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka ei kuulu konsolidoitua vähimmäisvaatimusta noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin;
- 2) nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen velkojen määrä ei saa ylittää konsolidoinnin piirin kuluva tytäryrityksen vähimmäisvaatimuksen määrää, josta on vähennetty:

- 1) velat, jotka on laskettu liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka kuuluu kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin; ja
- 2) 1 momentissa tarkoitettut omat varat.

7 g §

Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus

Virasto päättää talletuspankkien yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelman ja yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet huomioon ottaen, mille yhteenliittymään kuuluville yhteisöille asetetaan 7 ja 7 a–7 d §:ssä säädetty vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko yhteenliittymä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus.

Keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, jolle ei 1 momentissa tarkoitettua harkinnan jälkeen aseteta 7 §:n 1 momentissa, 7 b §:n 1 momentissa tai 7 d §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Mitä 7 e §:n 6 ja 7 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisintarkkailun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyn tavoin yksittäisenä laitoksena.

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia ja 7 f §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja:

- 1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään;
- 2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;
- 3) kriisintarkkailun kohteena oleva ryhmä täyttää vähimmäisvaatimuksen 1 momentissa säädetyn tavoin ryhmän tasolla; ja
- 4) ei ole eikä ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisintarkkailussa.

7 h §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklassa säädetty edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisintarkkailudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Kriisintarkkailun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytetään samaan kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan tytäryrityksen liikkeeseen lasketut velat, jotka on merkinnyt tytäryrityksen nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään, vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettujen mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla ei vaikuta kriisintarkkailun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on pienempi kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisintarkkailun kohteena olevalle yhteisölle liikkeeseen lasketut ja sen suoraan tai välillisesti toisen samaan kriisintarkkailun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan yhteisön kautta ostamat velat sekä 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa tarkoitettujen liikkeeseen lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 g §:n 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimuksen määrä.

7 i §

Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle

Virasto ei aseta 7 §:ssä tarkoitettua omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laitokselle, joka kriisintarkkailusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin taikka joka ei ole kriisintarkkailun kohteena oleva yhteisö ja johon kriisintarkkailun kohteena olevan ryhmän kriisintarkkailusuunnitelmassa ei sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Poiketen 1 momentissa säädetystä virasto voi asettaa mainitussa momentissa tarkoitettulle laitokselle vähimmäisvaatimuksen yksittäisenä laitoksena, jos se katsoo sen perustelluksi. Viraston on arvioissaan otettava huomioon laitoksen kaatumisen mahdolliset haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään ja talletussuojarahastoon. Vähimmäisvaatimuksen tulee tällöin ylittää määrä, joka on arvioitu riittäväksi kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot.

Jos virasto on asettanut laitokselle 2 momentissa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen, se tulee täyttää yhdellä tai useammalla seuraavista:

- 1) omat varat
- 2) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa
- 3) 7 h §:n 3 momentissa tarkoitettut velat, joihin sisältyy kytkettyjä johdannaisia.

Jos laitokselle ei ole asetettu 1 momentin mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, se ei tarvitse EU:n vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tai 78 a artiklassa tarkoitettua etukäteistä lupaa virastolta.

Laitoksen osuuksia sen tytäryrityksen liikkeeseen laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä ei vähennetä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisista laitoksen hyväksyttävistä veloista mainitun asetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyyn tavoin, jos tytäryritykselle ei ole asetettu 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta. Vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osuudesta on kuitenkin tehtävä, jos laitoksen osuus näistä rahoitusvälineistä on vähintään seitsemän prosenttia laitoksen omien varojen ja velkojen, jotka täyttävät 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettut edellytykset, vähimmäismäärästä ja tytäryritys on samaan kriisinratkaisunkohteena olevaan ryhmään kuuluva laitos. Lisäksi tällöin edellytetään, että laitos ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta on sellaisen tytäryritys tai kolmanteen maahan sijoittautuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä jompaankumpaan seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 8 luvussa tarkoitettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

- 1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 tai 5 §:n mukaisesti;
 - 2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.
-

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 f §:n 1 momentissa säädettyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava mainitussa momentissa tarkoitettut seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrää, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä mainitussa kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen ja omien varojen koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 8 luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joille ei 7 i §:n 1 momentin mukaisesti aseteta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta tai jolle se on asetettu mainitun pykälän 2 momentin perusteella. Jos virasto on asettanut mainitussa momentissa tarkoitettussa tilanteessa laitokselle vähimmäisvaatimuksen, se määrittää laitoksen 1 ja 3 momentin mukaisen raportoinnin ja julkistamisen sisällön ja aikataulun. Laitokselta tulee edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, joka on tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.

Jos laitokseen on käytetty kriisintarkkaisuvaltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä, jona sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää 8 luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle 8 luvun nojalla laitoksille vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

12 luku

Viraston toimivaltuudet

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämisosoikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yleisen edun arvion toteuttamiseksi;

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitetut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskuspankit, Euroopan unionin jäsenvaltiossa toimivat keskusvastapuolet tai Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmannen maan keskusvastapuolet.

9 §

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten vakuusoikeuksia, keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetetun laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin eikä Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimivia keskusvastapuolet eikä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamia kolmannen maan keskusvastapuolet.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisessa ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin eikä keskuspankkeihin, Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimiviin keskusvastapuoliin eikä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmannen maan keskusvastapuoliin.

12 §

Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:

- 1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; ja
- 2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen, luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 7 b §:n 1 momentissa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättynä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tätä pykälää sovellettaessa sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvussa tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi, ja joka lasketaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaan lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty toteutuneet osingon jaot, muut varojen jaot ja laskennallinen verovelka. Edellä 3 momentin mukaisesti määräytyvästä jakokelpoisesta enimmäismäärästä vähennetään lisäksi toteutuneet osingon jaot sekä muut varojen jaot.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitettua kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa tai 7 h §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kollegio hyväksyy globaalin kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 tai 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 5 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

19 luku

Erinäiset säännökset

1a §

Holdingsyhtiöiden konkurssi ja selvitystila

Viraston on määrättävä 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtiö selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset yhtiön asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta virasto tekee päätöksen olla asettamatta yhtiötä kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisenä tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Viraston on määrättävä yhtiö selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos EU:n kriisinratkaisuasetuksen 42 artiklassa tarkoitettu kriisinratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta yhtiötä kriisihallintoon. Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määräämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun viraston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 866/2018 ja 233/2021, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

4 a §

Luottolaitoksen velkojen maksunsaantijärjestys

Mitä tässä pykälässä säädetään luottolaitoksesta, sovelletaan myös omistusyhteisöön ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettuun monialaholdingyhtiöön.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

3.

Laki

sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 13 a luvun 2 §:n 4 momenttia, sellaisena kuin se on laissa 867/2018, seuraavasti:

13 a luku

Selvitystila ja konkurssi

2 §

Liikepankkilain ja luottolaitostoiminnasta annetun lain säännösten soveltaminen

Sijoituspalveluyritykseen, johon sovelletaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinsäätöasetuksesta annettua lakia, sovelletaan myös, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3–6 kohdassa ja 3 ja 4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain 5 ja 7 luvun muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakuusviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 9 §:n 5 momentti,
sellaisena kuin se on laissa 822/2017, ja
lisätään 7 lukuun uusi 11 § seuraavasti:

5 luku

Talletussuoja

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, että talletukset on korvattava, päätöksen tiedoksiannossa tallettajille noudatetaan, mitä hallintolain 62 §:ssä säädetään yleistiedoksiannosta. Lisäksi viraston tulee ilmoittaa päätöksestään valtiovarainministeriölle ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja talletussuojarahastolle. Viraston on lisäksi julkaistava ilmoitus siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi, Suomessa ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä ja viraston internetsivuilla suomeksi ja ruotsiksi. Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, ettei talletuksia ole korvattava, viraston tulee sen lisäksi, mitä hallintolaissa säädetään päätöksen tiedoksiannosta asianosaiselle, ilmoittaa päätöksestään Finanssivalvonnalle.

7 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Eräiden avustavien tehtävien siirtäminen

Virasto voi siirtää neuvontapalvelutehtäviä, asiakaspalvelutehtäviä, asiakirjapalvelutehtäviä ja muita avustavia tehtäviä, joihin ei sisälly julkisen vallan käyttöä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle.

Tehtäviä siirrettäessä tulee varmistaa, että palveluntarjoajalla on riittävät tekniset edellytykset sekä riittävä osaaminen tehtävän hoitamiseksi. Tehtäviä hoitavaan henkilöön sovelletaan

rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvauksesta säädetään vahingonkorvauslaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 _____.

Helsingissä 12.9.2024

Pääministeri

Petteri Orpo

Elinkeinoministeri Wille Rydman

1.

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annetun lain (1194/2014) 8 luvun 7 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 234/2021,

muutetaan 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 3 §:n 3 momentti, 7 luvun 5 §, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1, 3–5 momentti, 7 momentin johdantokappale, 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e–7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 4 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti sekä 18 luvun 1 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat, 1 luvun 3 §:n 1 momentin 30 kohta, 3 luvun 4 §:n 2 momentti ja 4 momentin 13 kohdan b alakohta, 4 luvun 5 §:n 4 momentti, 6 luvun 1 §:n 1 ja 11 momentti, 3 §:n 3 momentti, 8 luvun 3 §:n 3 momentti, 7 §:n 1 ja 4 momentti, 7 a §:n 4 ja 5 momentti, 7 b §:n 1, 4 ja 5 momentti, 7 momentin johdantokappale ja 8 momentin johdantokappale ja 1 kohdan johdantokappale, 7 c §:n 1 momentti, 7 d §:n 2 momentti, 7 e–7 g §, 9 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 14 §, 12 luvun 8 §:n 2 momentin 3 kohdan a alakohta ja 10 momentti, 12 §:n 2 momentti, 13 §:n 1, 4 ja 5 momentti ja 6 momentin 4 kohta, 14 luvun 6 §:n 6 momentti ja 18 luvun 1 §:n 1 momentti laissa 234/2021, 7 luvun 5 § laissa 406/2019 sekä 8 luvun 7 b §:n 3 momentti laissa 1208/2023, ja

lisätään 2 luvun 6 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 234/2021, uusi 4 momentti, 8 lukuun uusi 7 h ja 7 i § sekä 19 lukuun uusi 1 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

3 §

3 §

Määritelmät

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

Tässä laissa tarkoitetaan:

30) hyväksyttävillä veloilla alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa sekä 7 g §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a

30) hyväksyttävillä veloilla alentamiskelpoisia velkoja, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä säädetty edellytykset, ja toissijaiseen pääomaan luettavia rahoitusvälineitä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a

Voimassa oleva laki

artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset;

Ehdotus

artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset;

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on määritettävä kriisinratkaisun kohteena olevaksi yhteisöksi rahoitusalan holdingyhtiö, joka suoraan tai välillisesti omistaa emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön tytäryrityksenä toimivat laitokset. Myös kriisinratkaisutoimenpiteiden tulee kohdistua tässä tarkoitettuun välitason rahoitusalan holdingyhtiöön.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este. Laitoksen on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta virastolle ehdotus toimenpiteistä ja aikataulusta toimenpiteiden täytäntöönpanolle sen varmistamiseksi, että

Voimassa oleva laki

laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta.

Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

b) 8 luvun 7 g §:ssä ja 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velat.

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §

Ehdotus

laitos noudattaa sille asetettua omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta sekä kokonaislisäpääomavaatimusta.

Ehdotettavien toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulussa on otettava huomioon viraston havaitseman esteen syyt. Laitoksen on tehtävä ehdotus kahden viikon kuluessa, jos olennainen purkamismahdollisuuksien este johtuu siitä, että:

1) laitos ei täytä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyinä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä, vaikka se täyttäisi kokonaislisäpääomavaatimuksen,

luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitetun omien varojen vähimmäismäärän; tai

2) laitos ei täytä tässä laissa tai EU:n vakavaraisuusasetuksessa säädettyä omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

13) seuraavien juoksuajan profiilien muuttaminen omia varoja ja hyväksyttävii velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi:

b) 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa ja 7 h §:ssä tarkoitetut hyväksyttävät velat.

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

4 §

*Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista
koskevan päätöksen julkistaminen*

*Kriisinratkaisumenettelyn aloittamista
koskevan päätöksen julkistaminen*

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
- 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
- 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla;
- 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla;
- 5) virallisessa lehdessä.

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

- 1) viraston internetsivuilla;
- 2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;
- 3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla; ja
- 4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla.

5 §

5 §

*Ryhmään kuuluvan yrityksen,
kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja
sen jäsenluottolaitosten asettaminen
kriisihallintoon*

*Ryhmään kuuluvan yrityksen,
kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän ja
sen jäsenluottolaitosten asettaminen
kriisihallintoon*

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja monialan holdingyhtiön sekä emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön tytäryritys täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) tämän momentin 2 kohdassa tarkoitettun tytäryrityksen kaatuminen luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

Virasto voi asettaa kriisihallintoon rahoitusalan holdingyhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön, monialan holdingyhtiön ja emoyrityksenä toimivan vastaavan yhtiön, vaikka se ei täyttäisi 1 §:ssä säädettyjä kriisihallintoon asettamisen edellytyksiä, jos:

- 1) yhtiö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö;
- 2) yhtiön laitoksena toimiva tytäryritys, joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, täyttää 1 §:n 1 momentissa säädetty edellytykset;
- 3) 2 kohdassa tarkoitettun tytäryrityksen kykenemättömyys jatkaa toimintaansa luo riskin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kannalta; ja
- 4) tytäryrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisu edellyttää yhtiöön kohdistuvia toimenpiteitä.

6 luku

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

Osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien arvon alentaminen ja muuntaminen sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa sekä alentaa ja muuntaa eräitä muita tase-eriä

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitetun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitetun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädetyn edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet *samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti*, jollei virasto päätä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisten arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia.

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta, osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä sekä EU:n vakavaraisuusasetuksen 51 artiklassa tarkoitetun ensisijaisen lisäpääoman tai 62 artiklassa tarkoitetun toissijaisen pääoman alentamisesta ja muuntamisesta ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, tämän luvun 3 §:ssä säädetyn edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet, jollei virasto päätä luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamiset on muutettu ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi tämän lain mukaisesti. Jos 5 luvun mukaan laaditun arvonmäärityksen mukaan laitoksen nettoarvo on positiivinen, laitoksen omiin varoihin luettavia eriä ja alakirjauskelpoisia velkoja muunnettaessa olemassa olevia osakkeiden ja muiden omistusinstrumenttien omistusosuutta on laimennettava merkittävästi. Virasto voi tässä momentissa tarkoitettujen tase-erien tai hyväksyttävien velkojen muuntamiseksi velvoittaa laitoksen tai sen emoyrityksen laskemaan liikkeeseen

Voimassa oleva laki

Ehdotus

uusia osakkeita tai osuuksia nykyisille osakkaille tai hyväksyttävien velkojien haltijoille edellyttäen, että muutossuhteessa noudatetaan 8 luvun 3 §:n 5 momenttia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 e §:n 4 momentin 4–11 kohdassa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädettyä velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevaa edellytystä.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös hyväksyttäviin velkoihin, jotka täyttävät 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa säädetty muut kuin EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty velkojen jäljellä olevaa juoksuaikaa koskevat edellytykset.

3 §

Oman pääoman alentaminen ja eräiden muiden tase-erien alentaminen ja muuntaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti emoyritykselle sekä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, jos jälkimmäinen on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Tappiot on tällöin siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

Viraston on päätettävä 1 §:n 1 momentin mukaisista toimenpiteistä samanaikaisesti kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle, sen emoyritykselle sekä muille samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville emoyrityksille, jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, jos kriisinratkaisunkohteena oleva yhteisö on ostanut hyväksyttävät velat, omaan pääomaan luettavat erät tai muut tase-erät muiden kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen välityksellä. Alaskirjaaminen ja muuntaminen on tällöin kohdistettava näihin hyväksyttäviin velkoihin, omaan pääomaan luettaviin eriin tai muihin tase-eriin ja tappiot siirrettävä kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Voimassa oleva laki

Mitä arvopaperimarkkinalain 4 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8–11 luvun säännösten nojalla.

8 luku

Velkojen arvon alentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen *laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen* vuodeksi.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a–7 g §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

Jos kriisinratkaisusuunnitelman mukaan

Ehdotus

Mitä arvopaperimarkkinalain 3 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 8–11 luvun säännösten nojalla.

8 luku

Velkojen arvon alentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen kirjanpitoarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi *laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan, markkinoiden luottamuksen sekä laitoksen toimiluvan ehtojen täyttyminen vähintään* vuodeksi.

7 §

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on 7 a–7 h §:n mukaisesti oltava jatkuvasti viraston määrittämä, 7 a §:n 1 momentin tai 7 d §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti laskettu määrä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja. Viraston on ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista kuultava Finanssivalvontaa.

(kumotaan)

laitos asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin, virasto voi 2 momentista poiketen asettaa vähimmäisvaatimuksen enintään 2 momentin 1 kohdassa säädetyn suuruiseksi, jos virasto arvioi tämän perustelluksi.

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen;

3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei alenneta tai muunneta *kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti*, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi sen toiminnan jatkumisen;

4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten se edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

Viraston tulee 1 momentin mukaista vähimmäisvaatimusta asettaessaan ottaa huomioon ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen, *sisältäen kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisin ratkaisemisen soveltamalla kriisinratkaisuvälineitä kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön;*

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan tai osakkeiden, osuuksien tai muiden tase-erien arvoa alennetaan tai muunnetaan, laitoksella, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä tai sen tytäryrityksillä, *joita ovat laitoksia mutta eivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä*, on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja laitoksen omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

3) tarve varmistaa, että jos hyväksyttävien velkojen arvoa ei *kriisinratkaisusuunnitelman mukaan* alenneta tai muunneta tai *siirretä täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa*, kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä on riittävästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja, jotta tappiot voidaan kattaa ja yhteisön omien varojen määrä voidaan nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi yhteisön toiminnan jatkumisen ja toimiluvan ehtojen täyttymisen;

4) laitoksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli, riskiprofiili, vakaus ja miten *laitos tai kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö* edistää taloutta;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakautteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;

6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön

Voimassa oleva laki

6) kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksu-aika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset konsolidoidulla tasolla. *Virasto päättää, mille kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille asetetaan vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko ryhmä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee*

Ehdotus

omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ja etuoikeusasemaltaan huonompien hyväksyttävien instrumenttien markkinoiden syvyys, hinnoittelu ja aika, joka on tarpeen päätöksen mukaisten transaktioiden toteuttamiseksi;

7) sellaisten hyväksyttävien velkojen instrumenttien määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklan edellytykset ja joiden jäljellä oleva juoksu-aika on alle vuoden vähimmäisvaatimuksen muuttamista koskevasta päätöksestä lukien;

8) sellaisten rahoitusvälineiden saatavuus ja määrä, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa tarkoitetut edellytykset, lukuun ottamatta mainitun asetuksen 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa;

9) se, onko niiden velkojen määrä, jotka on 4 tai 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen tai muuntamisen soveltamisalan ulkopuolelle ja joilla on konkurssimenettelyssä maksunsaantijärjestyksessä sama tai huonompi asema kuin ensisijaisuusjärjestyksessä korkeimmilla hyväksyttävillä veloilla, merkittävä verrattuna kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omiin varoihin ja hyväksyttäviin velkoihin;

10) mahdollisten uudelleenjärjestelykustannusten vaikutus kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjan vahvistamiseen.

7 a §

Vähimmäisvaatimuksen määrittäminen

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa, 7 b tai 7 h §:ssä säädetyt vaatimukset kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän konsolidoidulla tasolla. *Viraston on vaatimusta asettaessaan otettava tarvittaessa huomioon, purettaisiinko ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaan ryhmän*

Voimassa oleva laki

kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus. Jos tämän harkinnan jälkeen jollekin kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ei aseteta 1 momentissa, 7 d §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 b §:n 1 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, sen tulee täyttää tämän pykälän 1 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne siirrettäisiin, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 e §:n ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa säädetyt

Ehdotus

ETA-valtioiden ulkopuolella sijaitseva tytäryritys erikseen.

Jos viraston arvion mukaan hyväksyttävien velkojen arvoa ei todennäköisesti alennettaisi 5 §:n 2 momentin perusteella tai ne todennäköisesti siirrettäisiin täysimääräisesti osittaisessa liiketoiminnan luovutuksessa, laitoksen on täytettävä vähimmäisvaatimus omilla varoilla tai hyväksyttävillä veloilla, jotka riittävät kattamaan arvonalentamisen ulkopuolelle jätettyjen velkojen määrän sekä varmistamaan 7 §:n 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen.

7 b §

Vähimmäisvaatimus maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävälle luottolaitoksille, olennaisille tytäryrityksille ja muille suurille laitoksille

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai siihen kuuluvan laitoksen vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a ja 494 artiklan vaatimuksista ja viraston tämän pykälän 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista. ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen olennaisen tytäryrityksen, joka on sijoittautunut ETA-valtioon, vähimmäisvaatimus muodostuu EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 b artiklasta ja 494 artiklan vaatimuksista sekä viraston 2 momentin mukaisesti asettamista lisävaatimuksista, jotka on täytettävä 7 f §:n 1 momentissa ja 14 luvun 6 §:n 5 momentissa

Voimassa oleva laki

edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Jos 10 §:ää sovellettaessa yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-alueelle, kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädetyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyin

Ehdotus

säädetyt edellytykset täyttävillä omilla varoilla ja veloilla.

Jos 10 §:ää sovellettaessa yhtä useampi samaan maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävään luottolaitokseen kuuluva maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävä yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tai kolmannen maan yhteisö, joka olisi kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon, kriisinratkaisuviranomaisten on laskettava lisävaatimus jokaiselle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja kolmannen maan yhteisölle sekä ETA-valtioon sijoittautuneelle emoyritykselle *siten kuin emoyritys olisi maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen ainoa kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.*

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen sekä kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, johon sovelletaan 7 d §:n 1 tai 3 momenttia, tulee täyttää vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on vähintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä. Virasto voi asettaa vaatimuksen tätä alhaisemmaksi osuudeksi, jonka tulee kuitenkin olla enemmän kuin valtiovarainministeriön asetuksessa säädetyllä laskukaavalla saatu tulos, jos EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset alhaisemman vaatimuksen arvioimiseksi siitä, miten vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus lasketaan velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä, ottaen huomioon EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b artiklan 3 kohdan mukaiset mahdolliset vähennykset.

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus, joka tulisi täyttää 4 momentissa säädetyin tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen

Voimassa oleva laki

tavoin, voi 7 d §:n 1 momentissa säädettyjen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; ja

2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetty vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosentille kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa

Ehdotus

kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen osalta olla kuitenkin enintään 27 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos:

1) yhteisön kriisinratkaisusuunnitelmassa rahoitusjärjestelyn käyttöä ei pidetä vaihtoehtona; tai

2) vähimmäisvaatimus mahdollistaa sen, että yhteisö täyttää 6 §:n 4 tai 5 momentissa säädetty vaatimukset.

Poiketen siitä, mitä 4 momentissa säädetään, virasto voi päättää, että siinä mainittujen laitosten ja yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus kokonaisuudessaan omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla, jos näiden summa ei ylitä korkeampaa seuraavista:

Virasto voi soveltaa 7 momenttia enintään 30 prosenttiin kaikista 4 momentissa tarkoitetuista laitoksista ja yhteisöistä. Lisäksi edellytetään, että vähintään yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) edeltäneessä purkamismahdollisuuksien arvioinnissa on havaittu purkamismahdollisuuksien olennaisia esteitä ja:

7 c §

Vähimmäisvaatimusta täydentävä vaatimus muille kriisinratkaisun kohteena oleville yhteisöille

Virasto voi päättää, että muiden kuin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen tai 7 d §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä vähimmäisvaatimuksen lisäksi omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla vaatimus, joka on enintään kahdeksan prosenttia velkojen ja omien varojen kokonaismäärästä taikka 7 b §:n 7 momentin 2 kohtaa

Voimassa oleva laki

soveltamalla saatu määrä. Viraston voi tehdä päätöksen, jos:

1) 7 g §:n 1–3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;

2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen, joita ei ole 4 §:ssä rajattu arvonalentamisen soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 g §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryrityksen tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Jos tytäryritys on *kuitenkin* samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, tämän tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla

Ehdotus

soveltamalla saatu määrä. Virasto voi tehdä päätöksen, jos:

1) 7 h §:n 1–3 momentissa tarkoitetuilla muilla kuin etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä sama asema kuin jollain niistä veloista, joiden nimellisarvoa ei voi 4 tai 5 §:n mukaisesti alentaa;

2) on riski, että sellaisten muiden kuin etuoikeudeltaan huonompien velkojen arvonalentaminen *tai muuntaminen*, joita ei ole 4 *tai* 5 §:ssä rajattu arvonalentamisen *tai muuntamisen* soveltamisalan ulkopuolelle, aiheuttaa velkojille suurempia tappioita kuin niille aiheutuisi konkurssimenettelyssä;

3) omien varojen ja muiden etuoikeudeltaan huonompien velkojen määrä ei ylitä määrää, joka on tarpeen sen varmistamiseksi, ettei 2 kohdassa tarkoitetuille velkojille aiheudu suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut konkurssimenettelyssä.

7 d §

Vähimmäisvaatimus kansallisesti suurille luottolaitoksille

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on täytettävä 1 momentin mukainen vaatimus omilla varoilla, etuoikeusasemaltaan huonommilla hyväksyttävillä rahoitusvälineillä tai 7 h §:n 4 momentissa tarkoitetuilla veloilla.

7 e §

Vähimmäisvaatimus tytäryrityksille

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryrityksen tai ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryrityksen, *joka ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö*, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. *Edellä 1 luvun 1 §:n 2 momentista poiketen virasto voi edellyttää, että myös mainitussa*

tasolla.

momentissa tarkoitetun yhtiön tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tytäryritys, mutta ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, jos ETA-valtioiden ulkopuolelle sijoittautuneen laitoksen tytäryritys on samalla myös ETA-valtiossa toimiva emoyritys, mutta ei itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, sen tulee täyttää vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla.

Virasto voi tytäryrityksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena asettaa 1 momentissa säädetystä poiketen siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla seuraavien edellytysten täytyessä:

1) tytäryritys on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön suorassa omistuksessa;

2) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ETA-valtiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

3) sekä tytäryritys että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ovat sijoittautuneet Suomeen ja kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin;

4) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei omista tytäryrityksen lisäksi suoraan muita 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tytäryrityksenä toimivia yhtiöitä, joille on asetettu 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus tai joihin sovelletaan tässä pykälässä säädettyä vähimmäisvaatimusta; ja

5) EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädettyillä vähennyksillä olisi kohtuuton vaikutus tytäryritykseen.

Lisäksi virasto voi 1 momentissa säädetystä poiketen asettaa siinä tarkoitetuille tytäryrityksille vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla, jos tytäryritykselle on asetettu luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetty harkinnanvarainen lisäpääomavaatimus konsolidoidulla tasolla. Vähimmäisvaatimuksen asettaminen tytäryritykselle konsolidoidulla tasolla ei saa johtaa siihen, että konsolidointiin kuuluvan alakonsernin pääomapohjan vahvistamiseksi

tarvittava määrä yliarvioidaan 7 §:n 4 momentin 2 kohtaa sovellettaessa. Arviossa on otettava huomioon tällöin myös konsolidointiin kuuluvien kriisintarkaisusuunnitelman mukaan maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavien laitosten määrä.

Edellä 3 ja 4 momenttia sovellettaessa edellytetään lisäksi, että se, että tytäryritys noudattaisi vähimmäisvaatimusta konsolidoidulla tasolla, ei olennaisesti heikennä mitään seuraavista:

1) konsernin kriisintarkaisustrategian uskottavuus ja toteutettavuus;

2) tytäryrityksen mahdollisuus noudattaa omien varojen vaatimusta arvon alentamis- ja muuntamisvaltuuksien soveltamisen jälkeen;

3) konsernin sisäisten tappioiden siirtoa ja pääomapohjan vahvistamista sisältäen tytäryrityksen tai muiden kriisintarkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvien yhteisöjen osakkeiden, osuuksien ja eräiden muiden tase-erien 6 luvun 1 §:ssä säädetty arvon alentaminen ja muuntaminen.

Virasto voi tytäryrityksen kriisintarkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1–5 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, jos:

1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) Suomessa kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;

3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää nopeasti omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle, etenkin tilanteessa, jossa emoyritykseen tai kriisintarkaisun kohteena olevaan yhteisöön sovelletaan kriisintarkaisuvälineitä;

4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet

Virasto voi tytäryrityksen kriisintarkaisusta vastaavana viranomaisena poiketa siitä, mitä 1 momentissa säädetään tytäryrityksestä, jos:

1) sekä tytäryritys että emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö kuuluvat samaan kriisintarkaisun kohteena olevaan ryhmään ja ne on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;

2) Suomessa kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö tai emoyritys konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella täyttää vähimmäisvaatimuksen;

3) ei ole tai ei ole ennakoitavissa estettä, jonka vuoksi emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö ei voisi siirtää omia varoja tai velkojen takaisinmaksua tytäryritykselle;

4) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys tai kriisintarkaisun kohteena oleva yhteisö takaa tytäryrityksen velvoitteet

Voimassa oleva laki

Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitetun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus seuraavilla omilla varoilla tai veloilla:

1) *ydinpääoma;*

2) *omat varat, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia;*

3) *omat varat tai velat, jotka on laskettu liikkeelle muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle yhteisöille tai osakkeenomistajalle ja ovat näiden ostamia, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;*

4) *velat, jotka on laskettu liikkeelle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia;*

5) *velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k, l ja m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;*

6) *velat, joiden etusija maksunsaantijärjestyksensä mukaisesti on sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 3 kohdan edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;*

7) *arvonalentamis- tai muuntamiskelpoiset velat;*

8) *velat, joiden hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 1 momentissa tarkoitettu laitos;*

Ehdotus

Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

5) emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön riskien arviointia, mittaamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen;

6) tytäryritys on emoyrityksen tai kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kirjanpitolain 1 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettussa määräysvallassa; ja

7) tytäryritys ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Tässä pykälässä tarkoitetun tytäryrityksen vähimmäisvaatimus asetetaan noudattaen 10 §:ssä ja 14 luvussa säädettyä menettelyä.

9) velat, joihin 1 momentissa tarkoitettu laitos ei soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennen aikaista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

10) velat, joiden korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennen aikaisesti muuten kuin 1 momentissa säädetyn laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

11) velat, joiden koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 1 momentissa säädetyn laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

1) 2 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;

3) aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:
a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai

b) takaus tulee maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;

4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;

5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;

6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;

7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset; ja

8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 5 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Mitä 4 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, 7 f §:n 2 momentissa tarkoitettuun jäsenluottolaitokseen ja 7 a §:n 4 momentissa tarkoitettuun kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 f §

Tytäryritysten vähimmäisvaatimuksen täyttäminen

Edellä 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettujen laitosten on täytettävä vähimmäisvaatimus ydinpääomalla sekä omilla varoilla, jotka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluville yhteisöille ja jotka ovat näiden ostamia taikka jotka on laskettu liikkeeseen muulle kuin samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle yhteisöille ja ovat näiden ostamia, jos omien varojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä. Vähimmäisvaatimus voidaan täyttää tämän lisäksi tai sijasta veloilla, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

1) velka on laskettu liikkeeseen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvalle kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisöille ja on sen suoraan tai välillisesti ostama samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön, joka osti velan laitokselta, välityksellä taikka velka on laskettu liikkeeseen nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmään ja on tämän ostama, jos velkojen arvonalentaminen tai muuntaminen ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

2) velka täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b, c, k- m alakohtaa sekä 3–5 kohtaa;

3) velan etusija on maksunsaantijärjestyksessä sellaisten velkojen jälkeen, jotka eivät täytä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ja joita ei sisällytetä omien varojen vaatimukseen;

4) velan arvoa alennettaisiin tai muunnettaisiin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti ja siten, ettei arvon alentaminen tai muuntaminen vaikuttaisi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä;

5) velan hankkimista ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos;

6) velan ehdoissa ei määrätä, että 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettu laitos soveltaisi osto-optiota, lunastusta, takaisinostoa tai ennenaikaisista takaisinmaksua muutoin kuin laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa;

7) velan korkoa tai pääomaa ei voi lyhentää ennenaikaisesti muuten kuin 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettun laitoksen selvitys- tai konkurssimenettelyssä;

8) velan koron tai osingon maksujen määrää ei muuteta 7 e §:n 1–4 momentissa tarkoitettun laitoksen tai sen emoyrityksen luottokelpoisuuden perusteella.

Virasto voi päättää, että tytäryrityksen vähimmäisvaatimus täytetään kokonaan tai osittain kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön antamalla takauksella, jos:

1) 7 e §:n 6 momentin 1 ja 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät;

2) takaus on vähintään vähimmäisvaatimuksen korvaavan osuuden suuruinen;

3) takaus tulee maksettavaksi, kun aiempi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettun päätöksen tytäryrityksen pääomaan luettavien erien nimellisarvon alentamisesta ja hyväksyttävien velkojen alentamisesta; tai

b) tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan eräpäivänä;

4) vähintään 50 prosentille takauksesta on vakuutena rahoitusvakuuslain (11/2004) 1 §:ssä tarkoitettu rahoitusvakuusjärjestely;

5) takaukselle asetettu vakuus täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 197 artiklan vaatimukset, ja se riittää aliarvostusten jälkeen kattamaan tämän momentin 4 kohdassa säädetyn vakuuden;

6) takaukselle asetettua vakuutta ei ole kiinnitetty eikä se ole muiden takausten vakuutena;

7) vakuuden juoksuaika täyttää EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 c artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset; ja

8) vakuuden siirrolle kriisinratkaisun kohteena olevalta yhteisöltä tytäryritykselle ei ole esteitä, vaikka kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön kohdistuu kriisinratkaisutoimia.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön on viraston pyynnöstä toimitettava riippumaton oikeudellinen lausunto tai muulla tavoin osoitettava, ettei 2 momentin 8 kohdassa säädettyjä esteitä ole.

Jos tytäryritykselle on asetettu vähimmäisvaatimus konsolidoidulla tasolla 7 e §:n nojalla, sen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrään on sisällytettävä ETA-valtioon sijoittautuneen ja sen konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen tämän pykälän 1 momentin mukaisesti liikkeeseen laskemat velat, jotka on laskettu liikkeeseen:

1) kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka ei kuulu konsolidoitua vähimmäisvaatimusta noudattavan yhteisön konsolidoinnin piiriin;

2) nykyiselle osakkeenomistajalle, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen velkojen määrä ei saa ylittää konsolidoinnin piiriin kuuluvan tytäryrityksen

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vähimmäisvaatimuksen määrää, josta on vähennetty:

1) velat, jotka on laskettu liikkeeseen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta konsolidoinnin perusteella noudattavalle yhteisölle ja ovat sen suoraan tai välillisesti ostamia sellaisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan muun yhteisön välityksellä, joka kuuluu kyseisen yhteisön konsolidoinnin piiriin; ja

2) 1 momentissa tarkoitetut omat varat.

7 f §

7 g §

Talletuspankkien yhteenliittymää koskeva poikkeus

Talletuspankkien yhteenliittymän vähimmäisvaatimus

Virasto päättää talletuspankkien yhteenliittymän kriisinratkaisusuunnitelman ja yhteenliittymän keskinäisen vastuun piirteet huomioon ottaen, mille yhteenliittymään kuuluville yhteisöille asetetaan 7 ja 7 a–7 d §:ssä säädetty vähimmäisvaatimus sen varmistamiseksi, että koko yhteenliittymä noudattaa vaatimusta ryhmän tasolla, ja miten niiden tulee kriisinratkaisusuunnitelman mukaisesti täyttää vaatimus.

Keskusyhteisön tai sen jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena. Lisäksi kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön, jolle ei 1 momentissa tarkoitettua harkinnan jälkeen aseteta 7 §:n 1 momentissa, 7 b §:n 1 momentissa tai 7 d §:n 1 ja 2 momentissa säädettyä vaatimusta konsolidoidulla tasolla, tulee täyttää vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

Mitä 7 e §:n 6 ja 7 momentissa ja 7 f §:ssä säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös sellaiseen keskusyhteisöön, jäsenluottolaitokseen ja kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön, jolle asetetaan vähimmäisvaatimus 2 momentissa säädetyn tavoin yksittäisenä laitoksena.

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:ää kokonaan tai osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien

Virasto voi päättää olla soveltamatta 7 e §:n 6 ja 7 momenttia ja 7 f §:ää kokonaan tai

Voimassa oleva laki

yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja:

1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;

2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää 7 a §:n 4 momentissa säädetyt vähimmäisvaatimuksen konsolidoidulla tasolla; ja

4) ei ole tai ei ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

Keskusyhteisön jäsenluottolaitoksen, joka ei itse ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, on täytettävä vähimmäisvaatimus yksittäisenä laitoksena.

7 g §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklassa säädetyt edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Tytäryrityksen liikkeelle laskemat velat, jotka on merkinnyt kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuulumaton

Ehdotus

osittain keskusyhteisöön tai sen jäsenluottolaitokseen, jos talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 3 §:n 1–3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja:

1) keskusyhteisö ja laitos kuuluvat samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;

2) jäsenluottolaitosten vähimmäisvaatimusta valvotaan kokonaisuutena niiden konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella;

3) kriisinratkaisun kohteena oleva ryhmä täyttää vähimmäisvaatimuksen 1 momentissa säädetyin tavoin ryhmän tasolla; ja

4) ei ole eikä ole ennakoitavissa olennaista estettä keskusyhteisön ja sen jäsenluottolaitoksen väliselle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle kriisinratkaisussa.

7 h §

Vähimmäisvaatimukseen sisällytettävät hyväksyttävät velat

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos ne täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 c artiklassa säädetyt edellytykset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan d alakohtaa.

Maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta merkittävän luottolaitoksen hyväksyttävät velat koostuvat 1 momentista poiketen EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a–72 k artiklan mukaisesti määritetyistä hyväksyttävistä veloista.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytettäviin kytkettyjä johdannaisia sisältäviin velkoihin sovelletaan kriisinratkaisudirektiivin 45 b artiklan 2 kohtaa.

Kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään sisällytetään samaan

Voimassa oleva laki

osakkeenomistaja, sisällytetään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen kokonaismäärään vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 e §:n 4 momentin 3–11 kohdan mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on vähemmän kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön liikkeelle lasketut ja sen suoraan tai välillisesti ostamat velat sekä 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa tarkoitettua liikkeelle lasketut omat varat;

b) 7 e §:n 1 momentissa säädetty määrä.

Ehdotus

kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan tytäryrityksen liikkeelle lasketut velat, jotka on merkinnyt tytäryrityksen nykyinen osakkeenomistaja, joka ei kuulu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään, vain, jos:

- 1) velat on laskettu liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettua mukaisesti;
- 2) arvonalentaminen tai muuntaminen 6 luvun 1 ja 2 §:ssä tarkoitettua tavalla ei vaikuta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön määräysvaltaan tytäryrityksessä; ja
- 3) velkojen määrä on pienempi kuin seuraavien määrien erotus:
 - a) summa, joka on saatu laskemalla yhteen kriisinratkaisun kohteena olevalle yhteisölle liikkeelle lasketut ja sen suoraan tai välillisesti toisen samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuuluvan yhteisön kautta ostamat velat sekä 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa tarkoitettua liikkeelle lasketut omat varat;
 - b) 7 e §:n 1 ja 2 momentissa tai 7 f §:n 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimuksen määrä.

7 i §

Vähimmäisvaatimus maksukyvyttömyysmenettelyyn asetettavalle laitokselle

Virasto ei aseta 7 §:ssä säädettyä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta laitokselle, joka kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisiin selvitystilaan tai konkurssiin taikka joka ei ole kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ja johon kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän kriisinratkaisusuunnitelmassa ei sovellettaisi velkojen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia.

Poiketen 1 momentissa säädetystä virasto voi asettaa mainitussa momentissa tarkoitettua laitokselle vähimmäisvaatimuksen yksittäisenä laitoksena, jos se katsoo sen perustelluksi. Viraston on arviossaan otettava huomioon laitoksen kaatumisen mahdolliset haitalliset

vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään ja talletussuojarahastoon.

Vähimmäisvaatimuksen tulee tällöin ylittää määrä, joka on arvioitu riittäväksi kattamaan täysimääräisesti laitoksen odotettavat tappiot.

Jos virasto on asettanut laitokselle 2 momentissa tarkoitetun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen, se tulee täyttää yhdellä tai useammalla seuraavista:

1) omat varat

2) velat, jotka täyttävät EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 a artiklassa säädetty vaatimukset lukuun ottamatta 72 b artiklan 2 kohdan b ja d alakohtaa

3) 7 h §:n 3 momentissa tarkoitetut velat, joihin sisältyy kytkettyjä johdannaisia.

Jos laitokselle ei ole asetettu 1 momentin mukaisesti omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta, se ei tarvitse EU:n vakavaraisuusasetuksen 77 artiklan 2 kohdassa tai 78 a artiklassa säädettyä etukäteistä lupaa virastolta.

Laitoksen osuuksia sen tytäryrityksen liikkeeseen laskemista omien varojen ja hyväksyttävien velkojen rahoitusvälineistä ei vähennetä EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisista laitoksen hyväksyttävistä veloista mainitun asetuksen 72 e artiklan 5 kohdassa säädetyn tavoin, jos tytäryritykselle ei ole asetettu 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta. Vähennys omien varojen rahoitusvälineiden osuudesta on kuitenkin tehtävä, jos laitoksen osuus näistä rahoitusvälineistä on vähintään seitsemän prosenttia laitoksen omien varojen ja velkojen, jotka täyttävät 7 f §:n 1 momentissa tarkoitetut edellytykset, vähimmäismäärästä ja tytäryritys on samaan kriisinratkaisunkohteena olevaan ryhmään kuuluva laitos. Lisäksi tällöin edellytetään, että laitos ei ole itse kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, mutta on sellaisen tytäryritys tai kolmanteen maahan sijoittautuneen laitoksen tytäryritys, joka olisi

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jos se olisi sijoittautunut ETA-valtioon.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

- 1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 §:n mukaisesti; tai
- 2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.

9 §

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Virasto voi Finanssivalvontaa kuultuaan ryhtyä *jompaankumpaan* seuraavista toimenpiteistä, jos laitos ei täytä 8 luvussa tarkoitettua omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta:

- 1) toimenpiteet purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämisen koskevien esteiden poistamiseksi 3 luvun 4 tai 5 §:n mukaisesti;
- 2) voitonjaon ja muiden varojen jakojen kieltäminen 12 luvun 13 §:n mukaisesti.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 e §:n 4 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Yhteisessä päätöksessä voidaan sopia, jos se on kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kriisinratkaisusuunnitelman mukaista, että kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön sijaan tytäryritys täyttää osan vähimmäisvaatimuksesta sellaisilla 7 f §:n 1 momentissa säädetyillä rahoitusvälineillä, jotka ovat ostaneet yhteisöt, jotka eivät kuulu kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään.

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

14 §

Julkistaminen sekä raportointi virastolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle

Laitosten on raportoitava virastolle ja Finanssivalvonnalle:

Voimassa oleva laki

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 e §:n 4 momentin 1–3 kohdassa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava siinä säädetty seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrästä, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa säädettyjä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa säädetty tiedot sekä niiden koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1 ja 3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joita ei kriisinratkaisusuunnitelman mukaan asetettaisi kriisihallintoon.

Ehdotus

1) puolivuositain hyväksyttävien velkojen määrä ja 7 f §:n 1 momentin johdantokappaleessa säädetty omien varojen määrä;

2) vuosittain muiden alentamiskelpoisten velkojen määrä; ja

3) vuosittain 1 ja 2 kohdassa säädettyjen velkojen ja omien varojen koostumus, niiden maksunsaantijärjestys konkurssissa sekä se, sovelletaanko niihin kolmannen maan lainsäädäntöä ja sisältävätkö ne arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksien tunnustamista koskevan sopimusehdon.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, laitoksen on raportoitava mainitussa momentissa tarkoitettut seikat viraston tai Finanssivalvonnan pyynnöstä. Laitoksella ei ole velvollisuutta raportoida 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua muiden alentamiskelpoisten velkojen määrää, jos laitoksella on raportointipäivänä mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettuja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja vähintään 150 prosenttia sille asetetusta vähimmäisvaatimuksesta.

Laitoksen on julkistettava vähintään vuosittain:

1) 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä mainitussa kohdassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen ja omien varojen koostumus, juoksuajan profiili ja maksunsaantijärjestys selvitystilassa ja konkurssissa; ja

2) 8 luvun mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Mitä 1–3 momentissa säädetään, ei sovelleta laitoksiin, joille ei 7 i §:n 1 momentin mukaisesti aseteta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimusta tai jolle se on asetettu mainitun pykälän 2 momentin perusteella. Jos virasto on asettanut mainitussa momentissa tarkoitettussa tilanteessa laitokselle vähimmäisvaatimuksen, se määrittää laitoksen 1 ja 3 momentin mukaisen raportoinnin ja julkistamisen sisällön ja aikataulun. Laitokselta tulee edellyttää vain sellaista raportointia ja julkistamista, joka on

Voimassa oleva laki

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä *lähtien*, kun sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää *7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n* mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle laitoksille *7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n nojalla* vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

12 luku

Viraston toimivaltuudet

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämisosoikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun *tärkeän* yleisen edun turvaamiseksi;

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitetut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka *keskusvastapuolet tai* keskuspankit.

Ehdotus

tarpeen vähimmäisvaatimuksen noudattamisen valvomiseksi.

Jos laitokseen on käytetty kriisinratkaisuvaltuuksia tai 6 luvun 1 §:ssä säädettyjä velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia, laitoksen on julkistettava tiedot tämän pykälän 3 momentin mukaisesti siitä päivästä, *jona* sen tulee 11 §:n mukaisesti täyttää *8 luvun* mukaisesti vahvistettu omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle *8 luvun nojalla* laitoksille vahvistetut omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset.

12 luku

Viraston toimivaltuudet

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, virastolla on vastaava keskeyttämisosoikeus Finanssivalvontaa kuultuaan, jos:

3) keskeyttäminen on välttämätöntä laitoksen taloudellisen tilan heikkenemisen estämiseksi sekä:

a) 4 luvun 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yleisen edun *arvion toteuttamiseksi*;

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta maksu- ja suoritusvelvoitteisiin, joiden edunsaajina ovat eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitetut selvitysjärjestelmät, niiden osapuolet, toisessa ETA-valtiossa vastaavat selvitysjärjestelmät tai niiden osapuolet taikka keskuspankit, *Euroopan unionin jäsenvaltiossa toimivat keskusvastapuolet tai Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamat kolmannen maan keskusvastapuolet.

9 §

9 §

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten *eikä keskusvastapuolten ja keskuspankkien* sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetetun laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten *vakuusoikeuksia, keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetetun laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin eikä Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimivia keskusvastapuolia eikä Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamia kolmannen maan keskusvastapuolia.*

10 §

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisen ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin *eikä keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin.*

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, *toisessa* ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin *eikä keskuspankkeihin, Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimiviin keskusvastapuoliin eikä Euroopan*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

arvopaperimarkkinaviranomaisen OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan nojalla tunnustamiin kolmannen maan keskusvastapuoliin.

12 §

*Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen
sopimuksissa*

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:
1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; tai
2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta tai mainitun luvun 11 §:n 1 momentissa säädettyä vähimmäisvaatimuksen välitavoitetta lisättyä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

12 §

*Lykkäämisvaltuuksien tunnustaminen
sopimuksissa*

Edellä 1 momentissa tarkoitettu sopimusehto on sisällytettävä kaikkiin rahoitussopimuksiin, joilla:
1) luodaan uusi velvoite tai muutetaan olennaisesti olemassa olevaa velvoitetta; ja
2) sovitaan rahoitussopimuksen purkamisesta tai vakuusoikeuksien täytäntöönpanosta.

13 §

Varojenjaon rajoittaminen

Virasto voi kieltää laitosta jakamasta enempää kuin 3 momentissa säädetyn omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaan vähimmäisvaatimukseen liittyvän jakokelpoisen enimmäismäärän. Virasto voi kieltää varojenjaon, vaikka laitos täyttää kokonaislisäpääomavaatimuksen, luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 6 §:ssä säädetyn harkinnanvaraisen lisäpääomavaatimuksen ja EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vähimmäismäärän, jos se ei kuitenkaan täytä tämän lain 8 luvun 7 a §:n 1 momentin 1 kohdassa ja 7 b §:n 1 momentissa säädettyä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta lisättyä kokonaislisäpääomavaatimuksen määrällä. Laitoksen on tällaisessa tilanteessa ilmoitettava asiasta viipymättä virastolle.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvun 7 a, 7 b ja 7 d §:ssä tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty laskennallinen verovelka sillä olettamalla, että laitos ei lainkaan jaa osinkoa tai toteuta muuta varojenjakoja.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitetun kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 e §:n 4 momentissa tai 7 g §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina kokonaislisäpääomavaatimuksen kattamiseen luettavina omina varoina pidetään tässä pykälässä sellaista ydinpääomaa, jota ei käytetä EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 a artiklassa ja tämän lain 8 luvussa tarkoitettujen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimusten kattamiseksi, ja joka lasketaan prosenttiosuutena EU:n vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaan lasketusta kokonaisriskin määrästä.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuina voitonjakokelpoisina varoina pidetään sellaista edellisen ja kuluvan tilikauden voittoa, jota ei ole laskettu ydinpääomaan kuuluvaksi eräksi ja josta on vähennetty toteutuneet osingon jaot, muut varojen jaot ja laskennallinen verovelka. Edellä 3 momentin mukaisesti määräytyvästä jakokelpoisesta enimmäismäärästä vähennetään lisäksi toteutuneet osingon jaot sekä muut varojen jaot.

Viraston on Finanssivalvontaa kuultuaan ilman tarpeetonta viivytystä arvioitava, asettaako se 1 momentissa tarkoitetun kiellon ottaen huomioon kaikki seuraavat seikat:

4) onko kyvyttömyys korvata velkoja, jotka eivät enää täytä EU:n vakavaraisuusasetuksen 72 b ja 72 c artiklassa taikka tämän lain 8 luvun 7 f §:n 1 momentissa tai 7 h §:ssä säädettyjä hyväksyttävyysskriteerejä tai juoksuajan edellytyksiä, epäsystemaattista vai markkinoiden laajuisen häiriön aiheuttamaa;

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Voimassa oleva laki

Jos kollegio hyväksyy globaalien kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen mainitun pykälän 4 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun 7 a §:n 4 momentin tai 7 e §:n mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

19 luku

Erinäiset säännökset

Ehdotus

Jos kollegio hyväksyy globaalien kriisinratkaisustrategian ja sen mukaan ETA-valtioihin sijoittautuneet tytäryritykset tai ETA-valtiossa toimiva emoyritys ja sen tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, ETA-valtiossa sijoittautuneen tytäryrityksen tai ETA-valtiossa toimivan emoyrityksen on täytettävä 7 e §:n 1 tai 2 momentissa säädetty vähimmäisvaatimus laskemalla liikkeeseen 7 f §:n 1 momentissa tarkoitettuja varoja tai velkoja kolmanteen maahan sijoittautuneelle emoyritykselle tai tämän samaan maahan sijoittautuneille tytäryrityksille taikka muille yhteisöille. Jos ETA-valtiossa toimiva emoyritys täyttää tämän vähimmäisvaatimuksen, sen tulee tehdä se konsolidoidulla tasolla.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisinratkaisusuunnitelmiin tarvittavien tietojen toimittamisesta, 4 luvun 1 §:n 5 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle ja 8 luvun mukaisesti vahvistetun omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen alittaminen.

19 luku

Erinäiset säännökset

1 a §

Holdingsyhtiöiden konkurssi ja selvitystila

Viraston on määrättävä 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtiö selvitystilaan tai haettava tuomioistuimessa sen asettamista konkurssiin, jos 4 luvun 1 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset yhtiön asettamiselle kriisihallintoon täyttyisivät, mutta virasto tekee päätöksen olla asettamatta yhtiötä kriisihallintoon, koska sitä ei pidetä mainitun momentin 3 kohdan mukaisesti tarpeellisena tärkeän yleisen edun turvaamiseksi. Viraston on määrättävä yhtiö selvitystilaan tai haettava sen asettamista konkurssiin myös, jos EU:n kriisiratkaisuasetuksen 42 artiklassa tarkoitettu kriisiratkaisuneuvosto ei mainitun asetuksen 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti aseta yhtiötä kriisihallintoon. Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen selvitystilaan määräämistä tai konkurssihakemuksen tekemistä. Selvitystila alkaa, kun viraston päätös on tehty.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 4 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 866/2018 ja 233/2021, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Yleiset säännökset

Yleiset säännökset

4 a §

4 a §

*Luottolaitoksen velkojen
maksunsaantijärjestys*

*Luottolaitoksen velkojen
maksunsaantijärjestys*

*Mitä tässä pykälässä säädetään
luottolaitoksesta, sovelletaan myös
omistusyhteisöön ja EÜ:n
vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan
22 alakohdassa tarkoitettuun
monialaholdingyhtiöön.*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*

3.

Laki

sijoituspalvelulain 13 a luvun 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sijoituspalvelulain (747/2012) 13 a luvun 2 §:n 4 momenttia, sellaisena kuin se on
laissa 867/2018, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 a luku

13 a luku

Selvitystila ja konkurssi

Selvitystila ja konkurssi

2 §

2 §

*Liikepankkilain ja luottolaitostoinnasta
annetun lain säännösten soveltaminen*

*Liikepankkilain ja luottolaitostoinnasta
annetun lain säännösten soveltaminen*

Sijoituspalveluyritykseen,
sovelletaan luottolaitosten

johon
ja

Sijoituspalveluyritykseen,
sovelletaan luottolaitosten

johon
ja

Voimassa oleva laki

sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia, sovelletaan myös, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3–5 kohdassa ja 3 momentissa säädetään.

Ehdotus

sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia, sovelletaan myös, mitä luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 4 a §:n 1 momentin 3–6 kohdassa ja 3 ja 4 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahoitusvakausviranomaisesta annetun lain (1195/2014) 5 luvun 9 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on laissa 822/2017, ja
lisätään 7 lukuun uusi 11 §, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

5 luku

Talletussuoja

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Ehdotus

5 luku

Talletussuoja

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, että talletukset on korvattava, viraston tulee ilmoittaa päätöksestään *päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, sen tallettajille, valtiovarainministeriölle ja* ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja

Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, että talletukset on korvattava, *päätöksen tiedoksiannossa tallettajille noudatetaan, mitä hallintolain 62 §:ssä säädetään yleistiedoksiannosta. Lisäksi* viraston tulee ilmoittaa päätöksestään valtiovarainministeriölle ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion

Voimassa oleva laki

talletussuojarahastolle. Viraston on lisäksi ilmoitettava virallisessa lehdessä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Ilmoitus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä *suomeksi ja ruotsiksi* sekä viraston internetsivuilla. Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, ettei talletuksia ole korvattava, viraston tulee ilmoittaa päätöksestään *päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, ilmoituksen tehneelle tallettajalle ja* Finanssivalvonnalle.

Ehdotus

valvontaviranomaiselle ja talletussuojarahastolle. Viraston on lisäksi *julkaistava ilmoitus siitä, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi, Suomessa ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä ja viraston internetsivuilla suomeksi ja ruotsiksi.* Jos virasto on 2 momentissa säädetyn mukaisesti päättänyt, ettei talletuksia ole korvattava, viraston tulee *sen lisäksi, mitä hallintolaissa säädetään päätöksen tiedoksiannosta asianosaiselle,* ilmoittaa päätöksestään Finanssivalvonnalle.

7 luku

Erinäiset säännökset

7 luku

Erinäiset säännökset

11 §

Eräiden avustavien tehtävien siirtäminen

Virasto voi siirtää neuvontapalvelutehtäviä, asiakaspalvelutehtäviä, asiakirjapalvelutehtäviä ja muita avustavia tehtäviä, joihin ei sisälly julkisen vallan käyttöä, yksityiselle tai julkiselle palveluntarjoajalle.

Tehtäviä siirrettäessä tulee varmistaa, että palveluntarjoajalla on riittävät tekniset edellytykset sekä riittävä osaaminen tehtävän hoitamiseksi. Tehtäviä hoitavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvauksesta säädetään vahingonkorvauslaissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .